

12. Lohiccasuttam လောဟိစ္စသုတ္တံ

လောဟိစ္စသုတ်

Lohiccabrāhmaṇavatthu လောဟိစ္စဗြာဟ္မဏဝတ္ထု

The Story of Brahmaṇa Lohicca လောဟိစ္စပုဏ္ဏားဝတ္ထု

501. Evaṃ me sutam – ekaṃ samayaṃ bhagavā kosalesu cārikaṃ caramāno mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ pañcamattehi bhikkhusatehi yena sālavatikā tadavasari. Tena kho pana samayena lohicca brāhmaṇo sālavatikaṃ ajjhāvasati sattussadam satiṇakatthodakaṃ sadhaññaṃ rājabhoggaṃ raññā pasenadinā kosalena dinnam rājadāyaṃ, brahmadeyyaṃ. ၅၀၁. ဧဝံ မေ သုတံ - ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ကောသလေသု စာရိကံ စရမာနော မဟတာ ဘိက္ခုသဃေန သဒ္ဓိ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ ယေန သာလဝတိကာ တဒဝသရိ။ တေန ခေါ ပန သမယေန လောဟိစ္စော ဗြာဟ္မဏော သာလဝတိကံ အဇ္ဈာဝသတိ သတ္တုဿဒံ သတိဏကဋ္ဌေဒကံ သမညံ ရာဇဘောဂံ ရညာ ပသေနဒိနာ ကောသလေန ဒိန္နံ ရာဇဒာယံ၊ ဗြဟ္မဒေယျံ။

501. Thus have I heard:

At one time,, the Bhagavā was making a tour of the Country of the Kosalans, with a large company of bhikkhus numbering five hundred, and came to Sālavatikā village.

At that time Brahmaṇa Lohicca was the lord of Sālavatikā, a densely-populated (was the lord of Salavatikā, a densely-populated), village teeming with livestock, abundant in fodder firewood, water and grains. He had power over the village as if he were king. It was granted him permanently as a royal gift by Pasendi, King of the Kosalans.

၅၀၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည် -

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါးရာမျှသော များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့် အတူ ကောသလတိုင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူလတ်သော် သာလဝတိကာ (ရွာ) သို့ ရောက်တော်မူ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် လူစည်ကား၍ ကျွဲနွားစသည် ပေါများသော မြက် ထင်း ရေတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ဆန်စပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မင်းမှ ရသည့် စည်းစိမ်ဖြစ်သော ပသေနဒိကောသလ မင်းသည်အပိုင်စား ပေးထားသော သာလဝတိကာ (ရွာ) ကို အုပ်ချုပ်၍ နေ၏။

502. Tena kho pana samayena lohiccassa brāhmaṇassa evarūpaṃ pāpakaṃ diṭṭhigataṃ uppannaṃ hoti – “idha samaṇo vā brāhmaṇo vā kusalaṃ dhammaṃ adhigaccheyya, kusalaṃ dhammaṃ adhigantvā na parassa āroceyya, kiñhi paro parassa karissati. Seyyathāpi nāma

purāṇaṃ bandhanaṃ chinditvā aṅgīṃṇaṃ navaṃ bandhanaṃ kareyya, evaṃsāmpadamidaṃ pāpakaṃ lobhadhammaṃ vadāmi, kiṃhi paro parassa karissatī”ti.

၅၀၂. တေန ခေါ ပန သမယေန လောဟိစ္စဿ ဗြာဟ္မဏဿ ဧဝရူပံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ - “ဣဓ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂန္ဓာ န ပရဿ အာရောစေယျ၊ ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ။ သေယျထာပိ နာမ ပုရာဏံ ဗန္ဓနံ ဆိန္နိတွာ အညံ နဝံ ဗန္ဓနံ ကရေယျ၊ ဧဝံသမ္ပဒမိဒံ ပါပကံ လောဘဓမ္မံ ဝဒာမိ၊ ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ”တိ။

502. Now at that time there had arisen in the mind of Brahmaṇṇa Lohicca a wicked view in the following manner:

In this world, a samana or brahmana could earn merit. But, having earned merit, he should not declare it to anyone. For, what can one do for another? To declare it would be like severing an old bond to get entangled in a new one. This declaration, I say, is a form of wicked desire. For, what can one do for another?"

၅၀၂။ ထိုစဉ်အခါ၌ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားအား ဤသို့သဘောရှိသော ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူသည်ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။ "ဤ (လောက) ၌ သမဏဖြစ်စေ ဗြာဟ္မဏဖြစ်စေ ကုသိုလ်တရားကို ရနိုင်ပါ၏။ (သို့သော်) ကုသိုလ်တရားကို ရပြီးလျှင် တစ်ပါးသော သူအား မဟောပြောသင့်ပေ၊ တစ်ပါးသော သူသည်တစ်ပါးသော သူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဤဟောပြောခြင်းသည် အနှောင်အဖွဲ့အဟောင်းကို ဖြတ်၍အခြားအနှောင် အဖွဲ့သစ်ကို ပြုသည်နှင့် တူ၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤဟောပြောခြင်းကို ယုတ်မာသော လောဘတရားဟု (ငါ) ဆို၏။ တစ်ပါးသော သူသည် တစ်ပါးသော သူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း"ဟုဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။

503. Assosi kho lohicco brāhmaṇo - “samaṇo khalu, bho, gotamo sakyaputto sakyakulā pabbajito kosalesu cārikaṃ caramāno mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ pañcamattehi bhikkhusatehi sālavatikaṃ anuppatto. Taṃ kho pana bhavantaṃ gotamaṃ evaṃ kalyāṇo kittisaddo abbhuggato - ‘itipi so bhagavā arahaṃ sammāsambuddho vijjācaraṇasampanno sugato lokavidū anuttaro purisadammasārathi satthā devamanussānaṃ buddho bhagavā’. So imaṃ lokam sadevakaṃ samārakaṃ sabrahmakam sassamaṇabrāhmaṇiṃ pajam sadevamanussaṃ sayam abhiññā sacchikatvā pavedeti. So dhammaṃ deseti ādikalyāṇaṃ majjhekalyāṇaṃ pariyosānakalyāṇaṃ sātthaṃ sabyañjanaṃ kevalaparipuṇaṃ parisuddhaṃ brahmacariyaṃ pakāseti. Sādhū kho pana tathārūpānaṃ arahataṃ dassanaṃ hotī”ti.

၅၀၃. အသောသိ ခေါ လောဟိစ္စော ဗြာဟ္မဏော - “သမဏော ခလု၊ ဘော၊ ဂေါတမော သကျပုတ္တော သကျကုလာ ပဗ္ဗဇိတော ကောသလေသု စာရိကံ စရမာနော မဟတာ ဘိက္ခုသဗေနံ သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ

သာလဝတိကံ အနုပ္ပတ္တော။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ဧဝံ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဓော အပ္ပုဂ္ဂတော - ‘ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ’။ သော ဣမံ လောကံ သဒေဝကံ သမာရကံ သဗြဟ္မကံ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ ပဇံ သဒေဝမနုဿံ သယံ အဘိညာ သစ္စိကတွာ ပဝေဒေတိ။ သော ဓမ္မံ ဒေသေတိ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထိ သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတိ။ သာဓု ခေါ ပန တထာရူပါနံ အရဟတံ ဒဿနံ ဟောတီ”တိ။

503. Meanwhile Brahmana Lohicca heard this news:

"Indeed friends! Samaṇa Gotama, a Sakyan Prince who had gone forth from a Sakyan Clan as a recluse, has been touring the country of the Kosalans and has arrived at the village of Sālavatikā with a large company of five hundred bhikkhus of the Order. The good fame and reputation of that Venerable Gotama has spread far and wide thus:

That Bhagavā is worthy of special veneration (Araham) he truly comprehends all the Dhammas by his own intellect and insight (Sammāsambuddha); he possesses supreme knowledge and perfect practice of morality (Vijjācaraṇasampanna) he speaks only what is beneficial and true (Sugata); he knows all the three lokas (Lokavidū); he is incomparable in taming those who deserve to be tamed (Anuttaro purisa dhammāraṭhi); he is the Teacher of devas and men (Satthā devamanussānam); he is the Enlightened One, knowing and teaching the Four Noble Truths (Buddha); and he is the Most Exalted. (Bhagavā).

Through Perfect Wisdom, he personally realizes the nature of the Universe with its devas, māras and brahmaṇas and also the world of human beings with its samaṇas and brahmaṇas, kings and men, and knowing it by himself through Sabbaūnuta faṭṭha, he expounds on it. He proclaims the dhamma which is excellent at the beginning, excellent at the middle and excellent at the end, with richness in meaning and words. He makes clear the completeness and purity of the Noble Practice.” It is indeed

good to pay respect to such Arahats.

၅၀၃။ (ထိုအခါ) လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် (ဤသို့) ကြားသိလေ၏ -

"အချင်းတို့ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသော သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းဂေါတမသည် ငါးရာမျှ သောများစွာ သော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ကောသလတိုင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူရာသာလဝတိကာ (ရွာ) သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုအသျှင်ဂေါတမ၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည်ဤသို့ ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏ -

'ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'အရဟံ' မည်တော်မူ၏။ (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ' မည်တော်မူ၏။ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' အကျင့် 'စရဏ' နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န' မည်တော်မူ၏။ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း 'သုဂတ' မည်တော်မူ၏။ လောကကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'လောကဝိဒူ' မည်တော်မူ၏။ ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သည့် အတုမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ သောအကြောင်းကြောင့်လည်း 'အနတ္တရော ပုရိသဒမ္မ သာရထိ' မည်တော်မူ၏။ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ' မည်တော်မူ၏။ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဗုဒ္ဓ' မည်တော်မူ၏။ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဘဂဝါ' မည်တော်မူ၏။ ဟု ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏။ ထို (မြတ်စွာဘုရား) သည် နတ်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော ဤလောကကိုလည်းကောင်း၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏနှင့်တကွသော မင်းများ လူများနှင့်တကွသော သတ္တဝါအပေါင်းကိုလည်းကောင်း ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုလျက် ဟောကြားတော် မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစ၏ ကောင်းခြင်း၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်း၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းရှိသောအနက်နှင့် ပြည့်စုံသော သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောတော်မူ၏။ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော

--

စင်ကြယ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန္တာ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကိုဖူးမြော်ရခြင်း သည် ကောင်းသည်သာတည်း"ဟု ကြားသိလေ၏။

504. Atha kho lohicca brāhmaṇo rosikaṃ [bhesikaṃ (sī. pī.)] nhāpitaṃ āmantesi – “ehi tvam, samma rosike, yena samaṇo gotamo tenupasaṅkama ; upasaṅkamtvā mama vacanena samaṇaṃ gotamaṃ appābādhamaṃ appātaṅkaṃ lahuṭṭhānaṃ balaṃ phāsuvihāraṃ puccha – lohicca, bho gotama, brāhmaṇo bhavantaṃ gotamaṃ appābādhamaṃ appātaṅkaṃ lahuṭṭhānaṃ balaṃ phāsuvihāraṃ pucchati”ti. Evañca vadehi – “adhivāsetu kira bhavaṃ gotamo lohiccassa brāhmaṇassa svātanāya bhattaṃ saddhiṃ bhikkhusaṅghenā”ti.

၅၀၄. အထ ခေါ် လောဟိစ္စော ဗြာဟ္မဏော ရောသိကံ [ဘောသိကံ (သီ. ပီ.)] နှာပိတံ အာမန္တေသိ – “ဧဟိ တုံ၊ သမ္မ ရောသိကေ၊ ယေန သမဏော ဂေါတမော တေနုပသင်္ကမံ ; ဥပသင်္ကမိတွာ မမ ဝစနေန သမဏံ ဂေါတမံ အပု ပါဗာဓံ အပ္ပါတင်္ကံ လဟုဠာနံ ဗလံ ဖာသုဝိဟာရံ ပုစ္ဆ – လောဟိစ္စော၊ ဘော ဂေါတမ၊ ဗြာဟ္မဏော ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အပ္ပါဗာဓံ အပ္ပါတင်္ကံ လဟုဠာနံ ဗလံ ဖာသုဝိဟာရံ ပုစ္ဆတိ”တိ။ ဧဝဉ္စ ဝဒေဟိ – “အဓိဝါသေတု ကိရ ဘဝံ ဂေါတမော လောဟိစ္စဿ ဗြာဟ္မဏဿ သွာတနာယ ဘတ္တံ သဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသဃေနာ”တိ။

504. Then Brahmana Lohicca said to Rosikā, the barber.

“Come now, friend Rosika, go to Samaṇa Gotama, and ask him in my name if he is free from illness and disease, feeling buoyant and strong and enjoying physical well-being. "Also, say to him: 'O Gotama! Brahmaṇa Lohicca has asked if the Revered Gotama is free from illness and disease, feeling buoyant and strong and enjoying physical well-being.' And also, request the Revered Gotama, together with the bhikkhus of the Order, to accept Brahmaṇa Lohicca's invitation for tomorrow's meal.

၅၀၄။ ထိုအခါ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် ရောသိကာမည်သော ဆတ္တာသည်ကို (ဤသို့) မိန့်ဆို၏ -

"အချင်း ရောသိကာ လာလော့၊ သင်သည် ရဟန်းဂေါတမထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါ့စကားဖြင့် ရဟန်းဂေါတမအား အနာကင်းကြောင်း ရောဂါကင်းကြောင်း ကျန်းမာကြောင်း သန်စွမ်းကြောင်း ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းများကို မေးလျှောက်လေလော။ 'အသျှင်ဂေါတမ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် အသျှင်ဂေါတမအား အနာကင်းကြောင်း ရောဂါကင်း ကြောင်းကျန်းမာကြောင်း သန်စွမ်းကြောင်း ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းများကို မေးလိုက်ပါ၏'ဟု လျှောက်လေလော။ (ထို့ပြင်) အသျှင်ဂေါတမသည် နက်ဖြန်အဖို့ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏ ဆွမ်းကို ရဟန်းသံဃာနှင့် အတူလက်ခံတော်မူပါဟူ၍လည်း လျှောက်ထားလေလော့"ဟု မိန့်ဆို၏။

505. “Evaṃ, bho”ti [evaṃ bhanteti (sī. pī.)] kho rosikā nhāpito lohiccassa brāhmaṇassa paṭissutvā yena bhagavā tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā bhagavantam abhivādetvā ekamantaṃ nisīdi. Ekamantaṃ nisinno kho rosikā nhāpito bhagavantam etadavoca – “lohicco, bhante, brāhmaṇo bhagavantam appābādhamaṃ appātaṅkaṃ lahuṭṭhānaṃ balaṃ phāsuvihāraṃ pucchati; evaṁca vadeti – adhivāsetu kira, bhante, bhagavā lohiccassa brāhmaṇassa svātanāya bhattaṃ saddhiṃ bhikkhusaṅghena”ti. Adhivāsesi bhagavā tuṇhībhaṇa.

၅၀၅. “ဧဝံ ဘော”တိ [ဧဝံ ဘန္တေတိ (သီ. ပီ.)] ခေါ ရောသိကာ နှာပိတော လောဟိစ္စဿ ပြာဟ္မဏဿ ပဋိဿု တွာ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ; ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော ခေါ ရောသိကာ နှာပိတော ဘဂဝန္တံ ဧတဒေါစ - “လောဟိစ္စော၊ ဘန္တေ၊ ပြာဟ္မဏော ဘဂဝန္တံ အပ္ပါဗာဓံ အပ္ပါတ ကံ လဟုတ္တနံ ဗလံ ဖာသုဝိဟာရံ ပုစ္ဆတိ; ဧဝံ ဝဒေတိ - အဓိဝါသေတု ကိရ၊ ဘန္တေ၊ ဘဂဝါ လောဟိစ္စဿ ပြာ ဟ္မဏဿ သွာတနာယ ဘတ္တံ သဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသပေနာ”တိ။ အဓိဝါသေသိ ဘဂဝါ တုဏှိဘာဝေန။

505. Saying "Very Well, Sir," Rosikā, the barber approached the Bhagavā, made obeisance to him and took his seat in a suitable place. Having seated himself, he addressed the Bhagavā thus:

“Venerable Sir! Brahmaṇa Lohicca has enquired if the Bhagavā is free from illness and disease, feeling buoyant and strong and enjoying physical well-being and requested that the Bhagavā together with the bhikkhus of the Order to accept his invitation for tomorrow's meal.

The Bhagavā showed acceptance by remaining silent.

၅၀၅။ "အသျှင်ကောင်းပါပြီ"ဟု ရောသိကာမည်သော ဆတ္တာသည်သည် လောဟိစ္စပုဏ္ဏားအားဝန်ခံပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်၏။ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် ရောသိကာမည်သော ဆတ္တာသည်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ -

"အသျှင်ဘုရား လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားအား အနာကင်းကြောင်း ရောဂါကင်း ကြောင်းကျန်းမာ ကြောင်း သန်စွမ်းကြောင်း ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းများကို မေးလိုက်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရား (ထို့ပြင်) မြတ်စွာဘုရားသည် နက်ဖြန်အဖို့ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏ ဆွမ်းကို ရဟန်း သံဃာနှင့်အတူလက်ခံတော်မူပါ ဟူ၍လည်း လျှောက်လိုက်ပါ၏"ဟု လျှောက်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏။

506. Atha kho rosikā nhāpito bhagavato adhvāsanam viditvā utthāyāsanā bhagavantam abhivādetvā padakkhiṇam katvā yena lohicco brāhmaṇo tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā lohiccam brāhmaṇam etadavoca – “avocumhā kho mayaṃ bho [mayaṃ bhante tava (sī. pī.)] vacanena taṃ bhagavantam – ‘lohicco, bhante, brāhmaṇo bhagavantam appābādham appātaṅkam lahuṭṭhānam balaṃ phāsuvihāram pucchati; evaṃca vadeti – adhvāsetu kira, bhante, bhagavā lohiccassa brāhmaṇassa svātanāya bhattam saddhim bhikkhusaṅghenā’ti. Adhivutthaṃca pana tena bhagavatā”ti.

၅၀၆. အထ ခေါ် ရောသိကာ နှာပိတော ဘဂဝတော အဓိဝါသနံ ဝိဒိတွာ ဥဋ္ဌာယာသနာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ယေန လောဟိစ္စော ပြာဟ္မဏော တေနပသင်္ကမိ; ဥပသင်္ကမိတွာ လောဟိစ္စံ ပြာဟ္မဏံ ဧတဒ ဝေါစ - “အဝေါစုမှာ ခေါ် မယံ ဘောတော [မယံ ဘန္တေ တဝ (သီ. ပီ.)] ဝစနေန တံ ဘဂဝန္တံ - ‘လောဟိစ္စော၊ ဘန္တေ ပြာဟ္မဏော ဘဂဝန္တံ အပ္ပါဗာဓံ အပ္ပါတင်္ဂီ လဟုဋ္ဌာနံ ဗလံ ဖာသုဝိဟာရံ ပုစ္ဆတိ; ဧဝံ ဝဒေတိ - အဓိဝါသေ တု ကိရ၊ ဘန္တေ ဘဂဝါ လောဟိစ္စဿ ပြာဟ္မဏဿ သွာတနာယ ဘတ္တံ သဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသဗေနာ’တိ။ အဓိဝုတ္ထု ပန တေန ဘဂဝတာ”တိ။

506. Then Rosikā, the barber, knowing that the Bhagavā had accepted the invitation, arose and having made obeisance to the Bhagavā and departed respectfully, returned to Brahmana Lohicca and said to him:

"We conveyed your words to that Bhagavā thus:

Brahmaṇa Lohicca enquires if the Bhagavā is free from illness and disease, feeling buoyant and strong and enjoying physical well-being". And also we have made the request,

saying, "May the Bhagavā together with the bhikkhus of the Order accept Brahmana Lohicca's invitation for tomorrow's meal. And that Bhagavā has accepted the invitation."

၅၀၆။ ထို့နောက် ရောသိကာမည်သော ဆတ္တာသည်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ခံတော်မူခြင်းကို သိ၍နေရာမှ ထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရိအသေပြုပြီးလျှင် လောဟိစ္စပုဏ္ဏား ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍လောဟိစ္စပုဏ္ဏား အား ဤစကားကို ဆို၏ -

"အသျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်၏ စကားဖြင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဤသို့ လျှောက်ခဲ့ပါ ကုန်ပြီ- 'အသျှင် ဘုရား လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားအား အနာကင်းကြောင်း ရောဂါ ကင်းကြောင်းကျန်းမာကြောင်း သန်စွမ်းကြောင်း ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းများကို မေးလိုက်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရား (ထို့ပြင်) မြတ်စွာဘုရားသည် နက်ဖြန်အဖို့ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏ ဆွမ်းကို ရဟန်း သံဃာနှင့်အတူလက်ခံတော်မူပါဟူ၍လည်း လျှောက်ထား လိုက်ပါ၏'ဟု လျှောက်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း လက်ခံတော်မူလိုက်ပါပြီ'ဟု ဆို၏။

507. Atha kho lohicca brāhmaṇo tassā rattiyā accayena sake nivesane paṇītaṃ khādaniyaṃ bhojanīyaṃ paṭiyādāpetvā rosikaṃ nhāpitaṃ āmantesi – “ehi tvaṃ, samma rosike, yena samaṇo gotamo tenupasaṅkama; upasaṅkamtivā samaṇassa gotamassa kālaṃ ārocehi – kālo bho, gotama, niṭṭhitaṃ bhatta”nti. “Evaṃ, bho”ti kho rosikā nhāpito lohiccassa brāhmaṇassa paṭissutvā yena bhagavā tenupasaṅkami; upasaṅkamtivā bhagavantam abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi . Ekamantaṃ ṭhito kho rosikā nhāpito bhagavato kālaṃ ārocesi – “kālo, bhante, niṭṭhitaṃ bhatta”nti.

၅၀၇. အထ ခေါ် လောဟိစ္စော ပြာဟ္မဏော တဿာ ရတ္တိယာ အစွယေန သကေ နိဝေသနေ ပဏီတံ ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံ ပဋိယာဒပေတွာ ရောသိကံ နှာပိတံ အာမန္တေသိ - “ဧဟိ တုံ၊ သမ္မ ရောသိကေ၊ ယေန သမဏော ဂေါတမော တေနုပသင်္ကမံ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ သမဏဿ ဂေါတမဿ ကာလံ အာရောစေဟိ - ကာလော ဘော၊ ဂေါတမ၊ နိဋ္ဌိတံ ဘတ္တ”န္တိ။ “ဧဝံ၊ ဘော”တိ ခေါ ရောသိကာ နှာပိတော လောဟိစ္စဿ ပြာဟ္မဏဿ ပဋိဿုတွာ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမံ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ ။ ဧကမန္တံ ဌိတော ခေါ ရောသိကာ နှာပိတော ဘဂဝတော ကာလံ အာရောစေသိ - “ကာလော၊ ဘန္တေ၊ နိဋ္ဌိတံ ဘတ္တ”န္တိ။

507. Then as the night passed Brahmana Lohicca prepared at his house choice food, both hard and

soft, said to Rosikā, the barber: "Come now, Rosikā! Go to Samana Gotama and inform him the meal is

ready by saying, 'It is time, O Gotama. The meal is ready.' Saying, "Very well Sir!" Rosikā the barber,

went to the Bhagavā, and having seated himself in a suitable place after due obeisance to the Bhagavā,

informed him that it was time (to come), saying: "Venerable Sir! The meal is ready."

၅၀၇။ ထိုအခါ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် ထိုညဉ့်လွန်မြောက်ပြီးနောက် မိမိနေအိမ်၌ မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို စီရင်စေ၍ ရောသိကာမည်သော ဆတ္တာသည်ကို (ဤသို့) မိန့်ဆို၏ -

"အချင်း ရောသိကာ လာလော့၊ သင်သည် ရဟန်းဂေါတမထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် 'အသျှင်ဂေါတမအချိန်တန်ပါပြီ၊ ဆွမ်းပြင်ပြီးပါပြီ'ဟု ရဟန်းဂေါတမအား အချိန် (တန်ကြောင်း) ကို လျှောက်လော့" ဟူ၍မိန့်ဆို၏။ "အသျှင်ကောင်းပါပြီ"ဟု ရောသိကာမည်သော ဆတ္တာသည်သည် လောဟိစ္စပုဏ္ဏားအား ဝန်ခံပြီး လျှင်မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီး သော် "အသျှင်ဘုရား အချိန်တန်ပါပြီ၊ ဆွမ်းပြင်ပြီးပါပြီ"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား အချိန် (တန်ကြောင်း) ကိုလျှောက်၏။

508. Atha kho bhagavā pubbaṇhasamayam nivāsetvā pattacīvaramādaya saddhim bhikkhusaṅghena yena sālavatikā tenupasaṅkami. Tena kho pana samayena rosikā nhāpito bhagavantam piṭṭhito piṭṭhito anubandho hoti. Atha kho rosikā nhāpito bhagavantam etadavoca – “lohiccassa, bhante, brāhmaṇassa evarūpaṃ pāpakam diṭṭhigatam uppannam – ‘idha samaṇo vā brāhmaṇo vā kusalam dhammam adhigaccheyya, kusalam dhammam adhigantvā na parassa āroceyya – kiñhi paro parassa karissati. Seyyathāpi nāma purāṇam bandhanam chinditvā aññānam navam bandhanam kareyya, evaṃ sampadamidaṃ pāpakam lobhadhammam vadāmi – kiñhi paro parassa karissatī’ti. Sādhū, bhante, bhagavā lohiccaṃ brāhmaṇam etasmā pāpakā diṭṭhigatā vivecetū’ti. “Appeva nāma siyā rosike, appeva nāma siyā rosike”ti.

Atha kho bhagavā yena lohiccassa brāhmaṇassa nivesanam tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā paññatte āsane nisīdi . Atha kho lohicca brāhmaṇo buddhappamukham bhikkhusaṅgham paṇītena khādanīyena bhojanīyena sahatthā santappesi sampavāresi.

၅၀၈. အထ ခေါ် ဘဂဝါ ပုဗ္ဗဏှသမယံ နိဝါသေတွာ ပတ္တစီဝရမာဒယ သဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသဗေန ယေန သာလဝတိကာ တေနုပသင်္ကမိ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန ရောသိကာ နှာပိတော ဘဂဝန္တံ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော အနုဗန္ဓော ဟောတိ။ အထ ခေါ် ရောသိကာ နှာပိတော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ - “လောဟိစ္စဿ၊ ဘန္ဓေ၊ ပြာဟ္မဏဿ ဧဝရူပံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ဥပ္ပန္နံ - ‘ဣဓ သမဏော ဝါ ပြာဟ္မဏော ဝါ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂန္ဓာ န ပရဿ အာရောစေယျ - ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ။ သေယျထာပိ နာမ ပုရာဏံ ဗန္ဓနံ ဆိန္နိတွာ အညံ နဝံ ဗန္ဓနံ ကရေယျ၊ ဧဝံ သမ္ပဒမိဒံ ပါပကံ လောဘဓမ္မံ ဝဒာမိ - ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ’တိ။ သာဓု၊ ဘန္ဓေ၊

ဘဂဝါ လောဟိစ္စံ ဗြာဟ္မဏံ ဧတသ္မာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ ဝိဝေစေတူ”တိ။ “အပ္ပေဝ နာမ သိယာ ရောသိကေ၊ အပ္ပေဝ နာမ သိယာ ရောသိကေ”တိ။

အထ ခေါ ဘဂဝါ ယေန လောဟိစ္စဿ ဗြာဟ္မဏဿ နိဝေသနံ တေနုပသင်္ကမိ; ဥပသင်္ကမိတွာ ပညတ္တေ အာသနေ နိသီဒိ ။ အထ ခေါ လောဟိစ္စော ဗြာဟ္မဏော ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသဃီ ပဏီတေန ခါဒနီယေန ဘောဇနီယေန သဟတ္တာ သန္တပ္ပေသိ သမ္ပဝါရေသိ။

508. And in the morning, the Blessed One, rearranging his robes carrying the alms-bowl and the great robe, set out for Salacatika village together with the bhikkhus of the Order.

Then, Rosikā, the barber, walked step by step behind the Bhagavā. And Rosikā, the barber, spoke to the Bhagavā thus:

Venerable Sir! There has arisen in the mind of Brahmaṇa Lohicca a wicked view in the following manner: 'In this world, a samaṇa or a brahmana, could earn meriṭ, But, having earned meriṭ, he should not declare it to anyone. For, what can one do for another? To declare it would be like severing an old bond to get entangled in a new one. This declaration, I say, is a form of wicked desire. For, what can one do for another? 'Venerable Sir! It would be well if the Bhagavā would disengage him from such a wrong view.' "That may be possible, Rosikā, said the Bhagavā, "That may be possible. "

And the Bhagavā went to Brahmaṇa Lohicca's house, sat down on the seat prepared for him.

And Brahmaṇa Lohicca himself served the choice food, hard and soft, to the bhikkhus of the Order headed by the Bhagavā till they, being satisfied, refused any more.

၅၀၈။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အချိန်၌ (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်တော်မူ၍ သပိတ် သင်္ကန်းကိုယူလျက် ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ သာလဝတိကာ (ရွာ) သို့ ကပ်ရောက်တော်မူ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ရောသိကာမည်သော ဆတ္တာသည်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်မှ နောက်မှ အစဉ်လိုက် ပါလာ၏။

ထိုအခါ ရောသိကာမည်သော ဆတ္တာသည်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ -

"အသျှင်ဘုရား 'ဤ (လောက) ၌သမဏဖြစ်စေ ဗြာဟ္မဏဖြစ်စေ ကုသိုလ်တရားကို ရနိုင်ပါ၏၊ (သို့သော်) ကုသိုလ်တရားကို ရပြီးလျှင် တစ်ပါးသော သူအား မဟောပြောသင့်ပေ၊ တစ်ပါးသော သူသည် တစ်ပါးသော သူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဤဟောပြောခြင်းသည် အနှောင်အဖွဲ့ အဟောင်းကိုဖြတ်၍ အခြားအနှောင်အဖွဲ့သစ်

ကို ပြုသည်နှင့်တူ၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤဟောပြောခြင်းကို ယုတ်မာသောလောဘတရားဟု (ငါ) ဆို၏။ တစ်ပါးသော သူသည် တစ်ပါးသော သူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း'ဟူလောဟိစ္စပုဏ္ဏားအား ဤသို့ သဘောရှိသော ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူသည် ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိပါ၏။ အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောဟိစ္စပုဏ္ဏားကို ထိုယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူမှလွတ်စေပါလော့"ဟု လျှောက်၏။

"ရောသိကာ ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါ၏။ ရောသိကာ ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏ အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ပြင်ထားသော နေရာ၌ထိုင်တော်မူ၏။

ထိုအခါ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ဖြင့် ရောင့်ရဲသည်တိုင်အောင် တားမြစ်သည်တိုင်အောင် မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ကျွေး၏။

Lohiccabrāhmaṇānuyogo လောဟိစ္စဗြာဟ္မဏာနုယောဂေါ
Interrogating Brahmaṇa Lohicca လောဟိစ္စပုဏ္ဏားအား မေးမြန်းစိစစ်ခြင်း

509. Atha kho lohicca brāhmaṇo bhagavantam bhuttāvim onītapattapāṇim aññataram nīcam āsanam gahetvā ekamantaṃ nisīdi. Ekamantaṃ nisinnaṃ kho lohiccaṃ brāhmaṇam bhagavā etadavoca – “saccaṃ kira te, lohicca, evarūpaṃ pāpakaṃ diṭṭhigataṃ uppannaṃ – ‘idha samaṇo vā brāhmaṇo vā kusalaṃ dhammaṃ adhigaccheyya, kusalaṃ dhammaṃ adhigantvā na parassa āroceyya – kiñhi paro parassa karissati. Seyyathāpi nāma purāṇam bandhanaṃ chinditvā aññāṃ navam bandhanaṃ kareyya, evaṃ sampadamidaṃ pāpakaṃ lobhadhammaṃ vadāmi, kiñhi paro parassa karissatī” ti? “Evaṃ, bho gotama”. “Taṃ kiṃ maññasi lohicca nanu tvaṃ sālavatikaṃ ajjhāvasasī” ti? “Evaṃ, bho gotama”. “Yo nu kho, lohicca, evaṃ vadeyya – ‘lohicca brāhmaṇo sālavatikaṃ ajjhāvasati. Yā sālavatikāya samudayasañjāti lohiccova taṃ brāhmaṇo ekako paribhuñjeyya, na aññesaṃ dadeyyā” ti. Evaṃ vādī so ye taṃ upajīvanti, tesaṃ antarāyakaro vā hoti, no vā” ti?

“Antarāyakaro, bho gotama”. “Antarāyakaro samāno hitānukampī vā tesaṃ hoti ahitānukampī vā” ti? “Ahitānukampī, bho gotama”. “Ahitānukampissa mettaṃ vā tesu cittaṃ paccupaṭṭhitaṃ hoti sapattakaṃ vā” ti? “Sapattakaṃ, bho gotama”. “Sapattake citte paccupaṭṭhite micchādiṭṭhi vā hoti sammādiṭṭhi vā” ti? “Micchādiṭṭhi, bho gotama”. “Micchādiṭṭhissa kho

aham, lohicca, dvinnam gatīnam aññātaram gatiṃ vadāmi – nirayaṃ vā tiracchānayoṇiṃ vā”.

၅၀၉. အထ ခေါ် လောဟိစ္စော ပြာဟ္မဏော ဘဂဝန္တံ ဘုတ္တာဝိ ဩနိတပတ္တပါဏိ အညတရံ နိစံ အာသနံ ဂဟေ တွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။ ဧကမန္တံ နိသီဒန္တံ ခေါ် လောဟိစ္စံ ပြာဟ္မဏံ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ - “သစ္စံ ကိရ တေ၊ လောဟိစ္စ၊ ဧဝရူပံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ဥပ္ပန္နံ - ‘ဣဓ သမဏော ဝါ ပြာဟ္မဏော ဝါ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂန္တော န ပရဿ အာရောစေယျ - ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ။ သေယျထာပိ နာမ ပုရာဏံ ဗန္ဓနံ ဆိန္ဒိတွာ အညံ နဝံ ဗန္ဓနံ ကရေယျ၊ ဧဝံ သမ္ပဒမိဒံ ပါပကံ လောဘဓမ္မံ ဝဒာမိ၊ ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ” တိ? “ဧဝံ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “တံ ကိ မညသိ လောဟိစ္စ နန တံ သာလဝတိကံ အဇ္ဈာဝဿသီ”တိ? “ဧဝံ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “ယော န ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ ဧဝံ ဝဒေယျ - ‘လောဟိစ္စော ပြာဟ္မဏော သာလဝတိကံ အဇ္ဈာဝဿတိ။ ယာ သာလဝတိကာယ သမုဒယသဉ္ဇာတိ လောဟိစ္စောဝ တံ ပြာဟ္မဏော ဧကကော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ န အညေသံ ဒဒေယျာ’တိ။ ဧဝံ ဝါဒီ သော ယေ တံ ဥပဇီဝန္တိ၊ တေသံ အန္တရာယကရော ဝါ ဟောတိ၊ နော ဝါ”တိ?

“အန္တရာယကရော၊ ဘော ဂေါတမ”။ “အန္တရာယကရော သမာနော ဟိတာနုကမ္ပိ ဝါ တေသံ ဟောတိ အဟိတာ နုကမ္ပိ ဝါ”တိ? “အဟိတာနုကမ္ပိ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “အဟိတာနုကမ္ပိဿ မေတ္တံ ဝါ တေသု စိတ္တံ ပစ္စုပ္ပန်တံ ဟော တိ သပတ္တကံ ဝါ”တိ? “သပတ္တကံ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “သပတ္တကေ စိတ္တေ ပစ္စုပ္ပန်တေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝါ ဟောတိ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ ဝါ”တိ? “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ ခေါ အဟံ၊ လောဟိစ္စ၊ ဒွိန္ဒံ ဂတီနံ အညတရံ ဂတိ ဝဒာမိ - နိရယံ ဝါ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ”။

509. And when the Bhagavā had finished his meal and withdrawn his hand from the bowl, Brahmaṇa Lohicca took a low seat and sat thereon in a suitable place. To him thus seated, the Bhagavā spoke as follows:

“Is it true, Lohicca, that there has arisen in your mind a wicked view in the following manner: “In this world a Śamaṇa Or a brahmaṇa could (earn merīṭ). But, having earned merīṭ, he should not declare it to anyone. For, what can one do for another? To declare it would be like severing an old bond to get entangled a new one. This declaration, I say, is a form of wicked desire. For, what can one do for another?”

That is true, O Gotama!

Now, what do you think of this? Are you not administering the village of Sālavatika?

That is so, O Gotama!

Then Lohicca, suppose someone said this to you:

Brahmaṇa Lohicca is administering the village of Sālavitaka. Let him enjoy all the revenue and the produce of Sālavitaka village without distributing them to anybody ” Then

would, or would not such a man who said so be a danger to those who live in dependence on you?

Yes, O Gotama, he would.

If he is a danger-maker, is he a sympathizer to the cause of their welfare, or is he not?

O Gotama! He cannot be a sympathizer to the cause of their welfare.

And would his unsympathetic mind engender loving-kindness or hatred in respect of those people?

Hatred, O Gotama!

If hatred is engendered, is the view (of hatred) right or wrong?

It is wrong, O Gotama!

Lohicca! I declare that one who harbours a wrong view has only one of the two destinations for him-either the realm of continuous suffering (niraya), or the world of animals.

၅၀၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းစားပြီး၍ သပိတ်မှ လက်တော်ကို ဖယ်ပြီးသောအခါ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် နိမ့်သော ထိုင်စရာတစ်ခုကို ယူ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်၏။ တစ်ခုသော နေရာ၌ထိုင်နေသော လောဟိစ္စပုဏ္ဏားအား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏- "လောဟိစ္စ 'ဤ (လောက) ၌သမဏဖြစ်စေ ဗြာဟ္မဏဖြစ်စေ ကုသိုလ်တရားကို ရနိုင်ပါ၏။ (သို့ သော်) ကုသိုလ်တရားကို ရပြီးလျှင် တစ်ပါးသော သူအား မဟောပြောသင့်ပေ။ တစ်ပါးသော သူသည်တစ်ပါးသောသူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဤဟောပြောခြင်းသည် အနှောင်အဖွဲ့အဟောင်း ကို ဖြတ်၍အခြား အနှောင်အဖွဲ့သစ်ကို ပြုသည်နှင့် တူ၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤဟောပြောခြင်းကို ယုတ်မာသောလောဘတရားဟု (ငါ) ဆို၏။ တစ်ပါးသော သူသည် တစ်ပါးသော သူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း'ဟု သင့်အား ဤသို့ သဘောရှိသော ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူ ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏ ဟူသည်မှာမှန်သလော"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဂေါတမ မှန်ပါ၏"။

လောဟိစ္စ ထိုအရာကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း၊ သင်သည် သာလဝတိကာ (ရွာ) ကို အုပ်ချုပ်၍ နေသည်မဟုတ်လော။

"အသျှင်ဂေါတမဟုတ်ပါ၏"။

လောဟိစ္စ အကြင်သူသည် ဤသို့ ဆိုငြားအံ့ -

"လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် သာလဝတိကာ (ရွာ) ကို အုပ်ချုပ်၍ နေ၏။ သာလဝတိကာ (ရွာ) မှ (ထွက်သော) အခွန်အတုတ်အပေါင်းကို လောဟိစ္စပုဏ္ဏား တစ်ယောက်တည်းသာ ခံစားပါစေ၊ အခြားသူ တို့အားမပေးပါစေ လင့်"ဟု ဆိုငြားအံ။

ဤသို့ ဆိုသော် ထိုသူသည် သင့်ကို မှီ၍ အသက်မွေးနေသော သူတို့၏ (လာဘ်) အန္တရာယ်ကိုပြုသူ ဖြစ်သလော့၊ မဖြစ်သလော။

"အသျှင်ဂေါတမ (လာဘ်) အန္တရာယ်ကို ပြုသူ ဖြစ်ပါ၏"။

အန္တရာယ်ကို ပြုသူ ဖြစ်ခဲ့သော် ထိုသူတို့၏ အစီးအပွားကို မလိုလားသူ ဖြစ်သလော့၊ အစီးအပွားကိုမလိုလားသူ ဖြစ်သလော။

"အသျှင်ဂေါတမ အစီးအပွားကို မလိုလားသူ ဖြစ်ပါ၏"။

အစီးအပွားကို မလိုလားသူအား ထိုသူတို့အပေါ်၌ မေတ္တာစိတ် ဖြစ်ပေါ်သလော့၊ ရန်သူစိတ်ဖြစ်ပေါ်သလော။

"အသျှင်ဂေါတမ ရန်သူစိတ် ဖြစ်ပေါ်ပါ၏"။

ရန်သူစိတ် ဖြစ်ခဲ့သော် မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်သလော့၊ မှန်သော အယူ 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ် သလော။ "အသျှင်ဂေါတမ မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်ပါ၏"။

--

လောဟိစ္စ မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ရှိသူအား ငရဲနှင့် တိရစ္ဆာန် နှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသောလားရာရှိ၏ဟု ငါ ဟောပေ၏။

510. “Taṃ kiṃ maññasi, lohicca, nanu rājā pasenadi kosalo kāsikosalaṃ ajjhāvasatī”ti?
“Evaṃ, bho gotama”. “Yo nu kho, lohicca, evaṃ vadeyya – ‘rājā pasenadi kosalo kāsikosalaṃ ajjhāvasati; yā kāsikosale samudayasañjāti, rājāva taṃ pasenadi kosalo ekako paribhuñjeyya, na aññesaṃ dadeyyā’ti. Evaṃ vādī so ye rājānaṃ pasenadiṃ kosalaṃ upajīvanti tumhe ceva aññe ca, tesam antarāyakaro vā hoti, no vā”ti?

“Antarāyakaro, bho gotama”. “Antarāyakaro samāno hitānukampī vā tesaṃ hoti ahitānukampī vā”ti? “Ahitānukampī, bho gotama”. “Ahitānukampissa mettaṃ vā tesu cittaṃ paccupaṭṭhitaṃ hoti sapattakaṃ vā”ti? “Sapattakaṃ, bho gotama”. “Sapattake citte paccupaṭṭhite micchādiṭṭhi vā hoti sammādiṭṭhi vā”ti? “Micchādiṭṭhi, bho gotama”. “Micchādiṭṭhissa kho ahaṃ, lohicca, dvinnāṃ gatīnaṃ aññātaraṃ gatiṃ vadāmi – nirayaṃ vā tiracchānayaṇiṃ vā”.

၅၁၀. “တံ ကိံ မညသိ၊ လောဟိစ္စ၊ နနု ရာဇော ပသေနဒိ ကောသလော ကာသိကောသလံ အဇ္ဈာဝသတိ”တိ? “ဧဝံ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “ယော န ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ ဧဝံ ဝဒေယျ – ‘ရာဇော ပသေနဒိ ကောသလော ကာသိ ကောသလံ အဇ္ဈာဝသတိ; ယာ ကာသိကောသလေ သမုဒယသဉ္ဇာတိ၊ ရာဇော တံ ပသေနဒိ ကောသလော ဧက ကော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ န အညေသံ ဒဒေယျာ’တိ။ ဧဝံ ဝါဒီ သော ယေ ရာဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ ဥပဇီဝန္တိ တု မေ စေဝ အညေ စ၊ တေသံ အန္တရာယကရော ဝါ ဟောတိ၊ နော ဝါ”တိ?

“အန္တရာယကရော၊ ဘော ဂေါတမ”။ “အန္တရာယကရော သမာနော ဟိတာနုကမ္ပိ ဝါ တေသံ ဟောတိ အဟိတာ နုကမ္ပိ ဝါ”တိ? “အဟိတာနုကမ္ပိ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “အဟိတာနုကမ္ပိသ မေတ္တံ ဝါ တေသု စိတ္တံ ပစ္စုပ္ပိတံ ဟော တိ သပတ္တကံ ဝါ”တိ? “သပတ္တကံ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “သပတ္တကေ စိတ္တေ ပစ္စုပ္ပိတေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝါ ဟောတိ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ ဝါ”တိ? “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဘော ဂေါတမ”။ “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသ ခေါ အဟံ၊ လောဟိစ္စ၊ ဒွိန္နံ ဂတိနံ အညတရံ ဂတိံ ဝဒာမိ – နိရယံ ဝါ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ”။

510. Now what do you think of this? Is not Pasenadi, King of the Kosalans ruling in the Kingdom of Kāsi and Kosala?

Yes, that is so, O Gotama.

And then, suppose, Lohicca, someone said this to you:

"Pasenadi, King of the Kosalans is ruling in the Kingdoms of Kāsi and Kosala. Let the King alone enjoy the revenue and produce of the Kingdoms of Kāsi and Kosala, without distributing them to anybody." In that case, would not such a man who said so be a danger to those who live in dependence

on Pasenadi, King of the Kosalans including yourself as well as others ?

Yes, O Gotama, he would.

If he is a danger-maker, is he a sympathizer to the cause of their welfare, or is he not?

O Gotama! He is not a sympathizer to the cause of their welfare.

And, would his unsympathetic mind engender loving-kindness or hatred in respect of those people?

Hatred, O Gotama!

If hatred is engendered, is a view (of hatred) right or wrong ?)

It is wrong, O Gotama!

Lohicca! I declare that one who harbours a wrong view has only one of the two destinations for him-either the realm of continuous suffering (niraya), or the world of animals. ၅၁၀။ လောဟိစ္စ ထိုအရာကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း၊ ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် ကာသိတိုင်းကောသလတိုင်းကို အုပ်စိုး၍ နေသည် မဟုတ်လော။

"အသျှင်ဂေါတမဟုတ်ပါ၏"။

လောဟိစ္စ အကြင်သူသည် ဤသို့ ဆိုငြားအံ့ -

"ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းကို အုပ်စိုးနေ၏။ ကာသိတိုင်းကောသလတိုင်းမှ (ထွက်သော) အခွန်အတုတ်အပေါင်းကို ပဿေနဒီကောသလမင်း တစ်ယောက်တည်းသာ ခံစားပါစေ၊ တစ်ပါးသူတို့အား မပေးပါစေလင့်"ဟု ဆိုငြားအံ့။

ဤသို့ဆိုသော် ထိုသူသည် ပဿေနဒီကောသလမင်းကို မှီ၍ အသက်မွေးသော သင်တို့၏လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော သူတို့၏လည်းကောင်း (လာဘ်) အန္တရာယ်ကို ပြုသူ ဖြစ်သလော့၊ မဖြစ်သ လော။

"အသျှင်ဂေါတမ (လာဘ်) အန္တရာယ်ကို ပြုသူ ဖြစ်ပါ၏"။

အန္တရာယ်ကို ပြုသူဖြစ်ခဲ့သော် ထိုသူတို့၏ အစီးအပွားကို လိုလားသူ ဖြစ်သလော့၊ အစီးအပွားကိုမလိုလားသူ ဖြစ်သလော။

"အသျှင်ဂေါတမ အစီးအပွားကို မလိုလားသူ ဖြစ်ပါ၏"။

အစီးအပွားကို မလိုလားသောသူအား ထိုသူတို့အပေါ်၌ မေတ္တာစိတ် ဖြစ်ပေါ်သလော့၊ ရန်သူစိတ်ဖြစ်ပေါ်သလော။

"အသျှင်ဂေါတမ ရန်သူစိတ် ဖြစ်ပေါ်ပါ၏"။

ရန်သူစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော် မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်သလော့၊ မှန်သောအယူ 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်သ လော။

"အသျှင်ဂေါတမ မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်ပါ၏"။

လောဟိစ္စ မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ရှိသူအား ငရဲနှင့် တိရစ္ဆာန် နှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသောလားရာရှိ၏ဟု ငါ ဟောပေ၏။

511. “Iti kira, lohicca, yo evaṃ vadeyya – “lohicco brāhmaṇo sālavatikaṃ ajjhāvasati; yā sālavatikāya samudayasañjāti, lohiccova taṃ brāhmaṇo ekako paribhuñjeyya, na aññesaṃ dadeyyā”ti. Evaṃvādī so ye taṃ upajīvanti, tesamā antarāyakaro hoti. Antarāyakaro samāno ahitānukampī hoti, ahitānukampissa sapattakaṃ cittaṃ paccupaṭṭhitaṃ hoti, sapattake citte paccupaṭṭhite micchādiṭṭhi hoti. Evameva kho, lohicca, yo evaṃ vadeyya – “idha samaṇo vā brāhmaṇo vā kusalaṃ dhammaṃ adhigaccheyya, kusalaṃ dhammaṃ adhigantvā na parassa āroceyya, kiñhi paro parassa karissati. Seyyathāpi nāma purāṇaṃ bandhanaṃ chinditvā aññaṃ navaṃ bandhanaṃ kareyya...pe... karissatī”ti. Evaṃvādī so ye te kulaputtā tathāgatappaveditaṃ dhammavinayaṃ āgama evarūpaṃ uḷāraṃ visesaṃ adhigacchanti, sotāpattiphalampi sacchikaronti, sakadāgāmiphalampi sacchikaronti, anāgāmiphalampi sacchikaronti, arahattampi sacchikaronti, ye cime dibbā gabbhā paripācenti dibbānaṃ bhavānaṃ abhinibbattiya, tesamā antarāyakaro hoti, antarāyakaro samāno ahitānukampī hoti, ahitānukampissa sapattakaṃ cittaṃ paccupaṭṭhitaṃ hoti, sapattake citte paccupaṭṭhite micchādiṭṭhi hoti. Micchādiṭṭhissa kho ahaṃ, lohicca, dvinnamā gatīnaṃ aññātaraṃ gatim vadāmi – nirayaṃ vā tiracchānayaṇim vā.

၅၁၁. “ဣတိ ကိရ၊ လောဟိစ္စ၊ ယော ဧဝံ ဝဒေယျ – “လောဟိစ္စော ပြာဟ္မဏော သာလဝတိကံ အဇ္ဈာဝသတိ; ယာ သာလဝတိကာယ သမုဒယသဉ္ဇာတိ၊ လောဟိစ္စောဝ တံ ပြာဟ္မဏော ဧကကော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ န အညေသံ ဒဒေယျာ”တိ။ ဧဝံဝါဒီ သော ယေ တံ ဥပဇီဝန္တိ၊ တေသံ အန္တရာယကရော ဟောတိ။ အန္တရာယကရော သမာနော အဟိတာနုကမ္ပိ ဟောတိ၊ အဟိတာနုကမ္ပိဿ သပတ္တကံ စိတ္တံ ပစ္စုပ္ပန်တံ ဟောတိ၊ သပတ္တကေ စိတ္တေ ပစ္စုပ္ပန်တေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ ယော ဧဝံ ဝဒေယျ – “ဣဓ သမဏော ဝါ ပြာဟ္မဏော ဝါ ကု သလံ ဓမ္မံ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂန္တော န ပရဿ အာရောစေယျ၊ ကိဉ္စ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ။ သေ ယျထာပိ နာမ ပုရာဏံ ဗန္ဓနံ ဆိန္ဒိတွာ အညံ နဝံ ဗန္ဓနံ ကရေယျ။ပေ။ ကရိဿတိ”တိ။ ဧဝံဝါဒီ သော ယေ တေ ကုလပုတ္တာ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ ဓမ္မဝိနယံ အာဂမ္မ ဧဝရူပံ ဥဋ္ဌာရံ ဝိသေသံ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ သောတာပတ္တိဖလမ္ပိ သစ္စိ ကရေန္တိ၊ သကဒါဂါမိဖလမ္ပိ သစ္စိကရေန္တိ၊ အနာဂါမိဖလမ္ပိ သစ္စိကရေန္တိ၊ အရဟတ္တမ္ပိ သစ္စိကရေန္တိ၊ ယေ စိမေ ဒိဗ္ဗာ ဂစ္ဆာ ပရိပါစေန္တိ ဒိဗ္ဗာနံ ဘဝိနံ အဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ တေသံ အန္တရာယကရော ဟောတိ၊ အန္တရာယကရော သမာ နော အဟိတာနုကမ္ပိ ဟောတိ ၊ အဟိတာနုကမ္ပိဿ သပတ္တကံ စိတ္တံ ပစ္စုပ္ပန်တံ ဟောတိ၊ သပတ္တကေ စိတ္တေ ပုဗ္ဗ

စုပဋိတေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ ခေါ အဟံ၊ လောဟိစ္စ၊ ဒွိန္နံ ဂတိနံ အညတရံ ဂတိံ ဝဒာမိ - နိရယံ ဝါ တိ ရတ္တာနယောနိ ဝါ။

511. Lohicca! He who says: "Brahmaṇa Lohicca is administering Sālavatika village. He alone should enjoy the revenue and produce thereof without distributing them to anybody," would be a danger to those living in dependence on you. As he is a danger-maker, he is unsympathetic to the cause of their welfare. As he is unsympathetic, hatred is engendered. Engendering hatred is a wrong view.

Lohicca! In the same way, if someone were to say: "In this world, a Samaṇa or a brahmaṇa could earn meriṭ. But once he has earned it, he should not declare it to anyone. For, what can one do for another? To declare it would be like severing an old bond to get entangled in a new one ...p... For,

what can one do for another?" That person is but creating danger for those men of good family who have taken upon themselves the Teaching of the Tathāgata and have attained to the highest and the most eminent state of perfection, with the realization of Sotapatti phala, Sakadagami phala Anagami phala

and Arahatta phala (arahatship), or for those men of good family who have ripened the fruit of merit for rebirth as a deva in the deva-world. Being a danger maker, he is unsympathetic to the cause of their welfare. And, being unsympathetic, he engenders hatred. Engendering hatred is a wrong view. I declare that he who harbours wrong views has only one of the two destinations either the realm of continuous suffering (niraya), or the world of animals.

၅၁၁။ လောဟိစ္စ "လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် သာလဝတိကာ (ရွာ) ကို အုပ်ချုပ်၍ နေ၏။ သာလဝတိကာ (ရွာ) မှ (ထွက်သော) အခွန်အတုတ်အပေါင်းကို လောဟိစ္စပုဏ္ဏား တစ်ယောက်တည်းသာ ခံစားပါစေ၊ အခြားသူ တို့အား မပေးပါစေလင့်"ဟု ဆိုသော ထိုသူသည် သင့်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးသော သူတို့၏ (လာဘ်) အန္တရာယ်ကို ပြုသူ ဖြစ်၏။ အန္တရာယ်ကို ပြုသူဖြစ်သောကြောင့် အစီးအပွားကို မလိုလားသူဖြစ်၏။ အစီးအပွားကို မလိုလားသူအား ရန်သူစိတ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ရန်သူစိတ် ဖြစ်ပေါ်လတ် သော်မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်၏။

လောဟိစ္စ ဤနည်းတူပင် "ဤ (လောက) ၌သမဏဖြစ်စေ ဗြာဟ္မဏဖြစ်စေ ကုသိုလ်တရားကိုရနိုင်ပါ၏။ ကုသိုလ်တရားကို ရပြီးလျှင် တစ်ပါးသော သူအား မဟောပြောသင့်ပေ၊ တစ်ပါးသော သူသည်တစ်ပါးသော သူ အား အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဤဟောပြောခြင်းသည် အနှောင်အဖွဲ့အဟောင်းကို ဖြတ်၍အခြား အနှောင်အဖွဲ့သစ် ကို ပြုသည်နှင့်တူ၏။ပ။ တစ်ပါးသောသူသည် တစ်ပါးသောသူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း"ဟု ဆိုသော ထိုသူသည် လည်း မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော ဓမ္မဝိနယကို အကြောင်းပြု၍သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊

--

အနာဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်လျက် ဤသို့သဘောရှိသော မြတ်သော တရားထူးကိုရကုန်အံ့သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏လည်းကောင်း၊ နတ်ဘဝခန္ဓာတို့ ဖြစ်ပေါ်စေရန် နတ်ပြည်မျိုးစေ့ကောင်းမှုတို့ကို ရင့်ကျက်စေကုန်အံ့သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏လည်းကောင်း (လာဘ်) အန္တရာယ်ကိုပြုသူ ဖြစ်၏။ အန္တရာယ်ကို ပြုသောကြောင့် အစီးအပွားကို မလိုလားသူ ဖြစ်၏။ အစီးအပွားကိုမလိုလားသူအား ရန်သူစိတ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ရန်သူစိတ်ဖြစ်လတ်သော် မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်၏။ လောဟိစ္စ မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ရှိသူအား ငရဲနှင့်တိရစ္ဆာန် နှစ်ပါးသောလားရာတို့တွင် တစ်ပါးပါးသောလားရာ ရှိ၏ဟု ငါဟောပေ၏။

512. “Iti kira, lohicca, yo evaṃ vadeyya – “rājā pasenadi kosalo kāsikosalaṃ ajjhāvasati; yā kāsikosale samudayasañjāti, rājāva taṃ pasenadi kosalo ekako paribhuñjeyya, na aññesaṃ dadeyyā”ti. Evaṃvādī so ye rājānaṃ pasenadiṃ kosalaṃ upajīvanti tumhe ceva aññe ca, tesāṃ antarāyakaro hoti. Antarāyakaro samāno ahitānukampī hoti, ahitānukampissa sapattakaṃ cittaṃ paccupaṭṭhitaṃ hoti, sapattake citte paccupaṭṭhite micchādiṭṭhi hoti. Evameva kho, lohicca, yo evaṃ vadeyya – “idha samaṇo vā brāhmaṇo vā kusalaṃ dhammaṃ adhigaccheyya, kusalaṃ dhammaṃ adhigantvā na parassa āroceyya, kiñhi paro parassa karissati. Seyyathāpi nāma...pe... kiñhi paro parassa karissatī”ti, evaṃ vādī so ye te kulaputtā tathāgatappaveditaṃ dhammavinayaṃ āgama evarūpaṃ uḷāraṃ visesaṃ adhigacchanti, sotāpattiphalampi sacchikaronti, sakadāgāmiphalampi sacchikaronti, anāgāmiphalampi sacchikaronti, arahattampi sacchikaronti. Ye cime dibbā gabbhā paripācenti dibbānaṃ bhavānaṃ abhinibbattiyā, tesāṃ antarāyakaro hoti, antarāyakaro samāno ahitānukampī hoti, ahitānukampissa sapattakaṃ cittaṃ paccupaṭṭhitaṃ hoti, sapattake citte paccupaṭṭhite micchādiṭṭhi hoti. Micchādiṭṭhissa kho ahaṃ, lohicca, dvinnaṃ gatīnaṃ aññātaraṃ gatim vadāmi – nirayaṃ vā tiracchānayaṇiṃ vā.

၅၁၂. “ဣတိ ကိရ၊ လောဟိစ္စ၊ ယော ဧဝံ ဝဒေယျ – “ရာဇာ ပသေနဒိ ကောသလော ကာသိကောသလံ အဇ္ဈာဝသတိ; ယာ ကာသိကောသလေ သမုဒယသဉ္ဇာတိ၊ ရာဇာဝ တံ ပသေနဒိ ကောသလော ဧကကော ပရိဘုဉ္ဇေယျ။ န အညေသံ ဒဒေယျာ”တိ။ ဧဝံဝါဒိ သော ယေ ရာဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ ဥပဇီဝန္တိ တုမေ စေဝ အညေ စ၊ တေသံ အန္တရာယကရော ဟောတိ။ အန္တရာယကရော သမာနော အဟိတာနုကမ္ပိ ဟောတိ၊ အဟိတာနုကမ္ပိဿ သပတ္တကံ စိတ္တံ ပစ္စုပ္ပန္တံ ဟောတိ၊ သပတ္တကေ စိတ္တေ ပစ္စုပ္ပန္တေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ ယော ဧဝံ ဝဒေယျ – “ဣဓ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ကုသလံ ဓမ္မံ အဓိဂန္ဓာ န ပရဿ အာရောစေယျ၊ ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ။ သေယျထာပိ နာမ။ပေ။ ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ က

ရိသတိ”တိ၊ ဧဝံ ဝါဒီ သော ယေ တေ ကုလပုတ္တာ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ ဓမ္မဝိနယံ အာဂမ္မ ဧဝရူပံ ဥဠာရံ ဝိသေသံ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ သောတာပတ္တိဖလမ္ပိ သစ္စိကရောန္တိ၊ သကဒါဂါမိဖလမ္ပိ သစ္စိကရောန္တိ၊ အနာဂါမိဖလမ္ပိ သစ္စိကရောန္တိ၊ အရဟတ္တမ္ပိ သစ္စိကရောန္တိ။ ယေ စိမေ ဒိဗ္ဗာ ဂဟ္တာ ပရိပါစေန္တိ ဒိဗ္ဗာနံ ဘဝါနံ အဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ တေသံ အန္တရာယကရော ဟောတိ၊ အန္တရာယကရော သမာနော အဟိတာနုကမ္ပိ ဟောတိ၊ အဟိတာနုကမ္ပိသု သပတ္တကံ စိတ္တံ ပစ္စုပ္ပန်တံ ဟောတိ၊ သပတ္တကေ စိတ္တေ ပစ္စုပ္ပန်တေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသု ခေါ အဟံ၊ လောဟိစ္စ၊ ဒွိန္ဒ ဂတီနံ အညတရံ ဂတိံ ဝဒာမိ - နိရယံ ဝါ တိရစ္ဆာနယောနံ ဝါ။

512. Lohicca! When someone says: "Pasenadi King of the Kosalans is ruling over the kingdom of Kāśi and Kosala. So, let him alone enjoy the revenue and produce of the kingdoms of Kāśi and Kosala, without distributing them to anyone, "he is a danger-maker to those who live in dependence on the

King including yourself as well as others. Being a danger-maker, he is unsympathetic to the cause of their welfare. And being unsympathetic, he engenders hatred. Engendering hatred is a wrong view.

Lohicca! In the same way, if someone were to say: "In this world, a samañña or brahmaṇa could earn merit; but once he has earned it, he should not declare it to anyone. For, what can one do for another? To declare it would be like severing an old bond to get entangled in a new one ...p... What can one do for another?' That person is but a danger to those men of good family who have taken upon themselves the Teaching of the Tathāgata and have attained to the highest and most eminent state of perfection with the realization of Sotapathipahala, Sakadāgāmi phala, Anāgami phala and Arahattaphala (arahatship), or for those men of good family who have ripened the fruit of merit for rebirth in the deva world. Being a danger-maker, he is unsympathetic to the cause of their welfare. And being unsympathetic, he engenders hatred. Engendering hatred is wrong view, I declare that he who harbours wrong views has only one of the two destinations - either the realm of continuous suffering (niraya) or the world of animals.

၅၁၂။ လောဟိစ္စ "ပသေနဒီကောသလမင်းသည် ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း ကို အုပ်ချုပ်၍ နေ၏။ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း မှ (ထွက်သော) အခွန်အတုတ်အပေါင်းကို ပသေနဒီကောသလမင်းတစ်ယောက်တည်းသာ ခံစားပါစေ၊ တစ်ပါးသူတို့အား မပေးပါစေလင့်"ဟု ဆိုသော ထိုသူသည်ပသေနဒီ ကောသလမင်းကို မှီ၍ အသက်မွေးသော သင်တို့၏လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ (လာဘ်) အန္တရာယ်ကို ပြုသူ ဖြစ်၏။ အန္တရာယ်ကို ပြုသူဖြစ်သောကြောင့်အစီးအပွားကို မလိုလားသူ ဖြစ်၏။ အစီးအပွားကို မလိုလားသူအား ရန်သူစိတ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ရန်သူစိတ်ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်၏။

လောဟိစ္စ ဤနည်းတူပင် "ဤ (လောက) ဌိသမဏဖြစ်စေ ဗြာဟ္မဏဖြစ်စေ ကုသိုလ်တရားကိုရနိုင်ပါ၏။ ကုသိုလ်တရားကို ရပြီးလျှင် တစ်ပါးသော သူအား မဟောပြောသင့်ပေ။ တစ်ပါးသော သူသည်တစ်ပါးသော သူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဤဟောပြောခြင်းသည် အနှောင်အဖွဲ့အဟောင်းကို ဖြတ်၍အခြား အနှောင်အဖွဲ့သစ်ကို ပြုသည်နှင့်တူ၏။ပ။ တစ်ပါးသောသူသည် တစ်ပါးသောသူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း"ဟု ဆိုသော ထိုသူသည်လည်း မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော ဓမ္မဝိနယကို အကြောင်းပြု၍သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ မျက်မှောက်ပြုလျက် ဤသို့ သဘောရှိသော မြတ်သော တရားထူးကိုရကုန်အံ့သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏လည်းကောင်း၊ နတ်ဘဝခန္ဓာတို့ ဖြစ်ပေါ်စေရန် နတ်ပြည်မျိုးစေ့ ကောင်းမှုတို့ကို ရင့်ကျက်စေကုန်အံ့သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏လည်းကောင်း (လာဘ်) အန္တရာယ်ကိုပြုသူ ဖြစ်၏။ အန္တရာယ်ကို ပြုသူဖြစ်သောကြောင့် အစီးအပွားကို မလိုလားသူ ဖြစ်၏။ အစီးအပွားကိုမလိုလားသူအား ရန်သူစိတ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ရန်သူစိတ်ဖြစ်လတ်သော် မှားသော အယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဖြစ်၏။ လောဟိစ္စ မှားသောအယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ရှိသူအား ငရဲနှင့်တိရစ္ဆာန် နှစ်ပါးသော လားရာတို့တွင် တစ်ပါးပါးသောလားရာ ရှိ၏ဟု ငါ ဟောပေ၏။

Tayo codanārahā တယော စောဒနာရဟာ

Three Types of Teachers who should be Criticized စောဒနာထိုက်သော ဆရာသုံးဦး

513. “Tayo khome, lohicca, satthāro, ye loka codanārahā; yo ca panevarūpe satthāro codeti, sā codanā bhūtā tacchā dhammikā anavajjā . Katame tayo? Idha, lohicca, ekacco satthā yassatthāya agārasmā anagāriyaṃ pabbajito hoti, svāssa sāmāññattho ananuppatto hoti. So taṃ sāmāññatthaṃ ananupāpuṇitvā sāvakaṇaṃ dhammaṃ deseti – “idaṃ vo hitāya idaṃ vo sukhāyā”ti. Tassa sāvakaṃ na sussūsanti, na sotaṃ odahanti, na aññā cittaṃ upaṭṭhapenti, vokkamma ca satthusāsanā vattanti. So evamassa codetabbo – “āyasmā kho yassatthāya agārasmā anagāriyaṃ pabbajito, so te sāmāññattho ananuppatto, taṃ tvaṃ sāmāññatthaṃ ananupāpuṇitvā sāvakaṇaṃ dhammaṃ desesi – ‘idaṃ vo hitāya idaṃ vo sukhāyā’ti . Tassa te sāvakaṃ na sussūsanti, na sotaṃ odahanti, na aññā cittaṃ upaṭṭhapenti, vokkamma ca satthusāsanā vattanti. Seyyathāpi nāma osakkantiyā vā ussakkeyya, parammukhiṃ vā āliṅgeyya, evaṃ sampadamidaṃ pāpakam lobhadhammaṃ vadāmi – kiñhi paro parassa karissatī”ti. Ayaṃ kho, lohicca, paṭhamo satthā, yo loka codanāraho; yo ca panevarūpaṃ satthāraṃ codeti, sā codanā bhūtā tacchā dhammikā anavajjā.

၅၁၃. “တယော ခေါ်မေ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္တာရော၊ ယေ လောကေ စောဒနာရဟာ; ယော စ ပနေဝရူပေ သတ္တာရော စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ ဘူတာ တစ္ဆာ ဓမ္မိကာ အနဝဇ္ဇာ ။ ကတမေ တယော? ဣဓ၊ လောဟိစ္စ၊ ဧကစ္ဆော သတ္တာ ယဿတ္ထာယ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော ဟောတိ၊ သွာဿ သာမညတ္ထော အနနုပ္ပတ္တော ဟော

တိ။ သော တံ သာမညတ္ထံ အနုပုဏ္ဏိတော သာဝကာနံ ဓမ္မံ ဒေသေတိ - “ဣဒံ ဝေါ ဟိတာယ ဣဒံ ဝေါ သုခါယာ”တိ။ တဿ သာဝကာ န သုဿူသန္တိ၊ န သောတံ ဩဒဟန္တိ၊ န အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ဝေါက္ကမ္မ စ သတ္ထုသာသနာ ဝတ္တန္တိ။ သော ဧဝမဿ စောဒေတဗ္ဗော - “အာယသ္မာ ခေါ ယဿတ္ထာယ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော တေ သာမညတ္ထော အနုပုဏ္ဏော၊ တံ တံ သာမညတ္ထံ အနုပုဏ္ဏိတော သာဝကာနံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ - ‘ဣဒံ ဝေါ ဟိတာယ ဣဒံ ဝေါ သုခါယာ’တိ ။ တဿ တေ သာဝကာ န သုဿူသန္တိ၊ န သောတံ ဩဒဟန္တိ၊ န အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ဝေါက္ကမ္မ စ သတ္ထုသာသနာ ဝတ္တန္တိ။ သေယျထာပိ နာမ ဩသက္ကန္တိယာ ဝါ ဥဿက္ကေယျ၊ ပရမ္ပုဒ် ဝါ အာလိင်္ဂေယျ၊ ဧဝံ သမ္ပဒမိဒံ ပါပကံ လောဘဓမ္မံ ဝဒာမိ - ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ”တိ။ အယံ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ ပဌမော သတ္တာ၊ ယော လောကေ စောဒနာရဟော၊ ယော စ ပနေဝရူပံ သတ္တာရံ စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ ဘူတာ တစ္ဆာ ဓမ္မိကာ အနဝဇ္ဇာ။

513. There are in this world, Lohicca, three types of teachers who should be criticized. And if they be criticized, such criticism is truthful, justified, in accordance with the Dhamma and inoffensive. And what are the three?

Lohicca! There is a type of teacher who, having given up home for homelessness to enjoy the fruits of the life of a bhikkhu teaches his pupils: “This is beneficial to you. This is for your own happiness,” even though he has not actually enjoyed the fruits of the life of a bhikkhu. But the pupils neither obey him, nor give ear to his words, nor show any interest in the knowledge imparted, but depart from the course of instructions that he teaches.

Such a type of teacher should be criticized thus:

Revered Sir! you have given up home for homeless to enjoy the fruits of the life of a bhikkhu. But even though you have not actually enjoyed the fruits of the life of a bhikkhu, you teach your pupils: “This is beneficial to you. This is for your own happiness.” But your pupils neither obey you, nor give ear to your words, nor show any interest in the knowledge imparted, but depart from the course of instructions that you teach. Such a teaching is like making advances to a maiden who has (rejected and) left the suitor, or like embracing the maiden who has turned her face away. Therefore, I say that it is a form of wicked desire. For, what can one man do for another?

“This, Lohicca, is the first type of teacher in this world who should be criticized. And if he be criticized, such criticism is truthful, justified in accordance with the Dhamma and inoffensive.”

၅၁၃။ လောဟိစ္စ လောကဉ္စ အပြစ်တင် 'စောဒနာ' ထိုက်ကုန်သော ဤဆရာတို့သည် သုံးဦးရှိကုန်၏။ ယင်း ဆရာတို့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည် ရှိသော် (ထိုသူ၏) ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည်ဟုတ်မှန်၍ တရားနှင့် လျော်ပေ၏။ အပြစ်လည်း မရှိပေ။

ဤသုံးဦးတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။

လောဟိစ္စ ဤ (လောက) ၌ အချို့သော ဆရာသည် အကြင် ရဟန်းဖြစ်ကျိုးအလို့ငှါ လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။ ထို (ဆရာ) သည် ထိုရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မရသေးဘဲလျက် တပည့်တို့အား 'ဤကား သင်တို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ ဖြစ်၏။ ဤကား သင်တို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်၏' ဟု တရားကို ဟော၏။ ထို (ဆရာ) ၏ (တရားကို) တပည့်တို့သည် မနာယူကုန်၊ နားမထောင်ကုန်၊ သိရန်စိတ်မဝင်စားကုန်၊ ဆရာ၏ အဆုံးအမမှ ဖဲခွါ၍လည်း ကျင့်ကုန်၏။

ထို (ဆရာ) ကို ဤသို့ အပြစ်တင် 'စောဒနာ' အပ်၏ -

"အသျှင်သည် အကြင်ရဟန်းဖြစ်ကျိုးအလို့ငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။ (ထိုသို့ဝင်ရောက်သော) သင်သည် ထိုရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မရသေးဘဲလျက် တပည့်တို့အား "ဤကား သင်တို့၏အစီးအပွားအလို့ငှါ ဖြစ်၏။ ဤကား သင်တို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်၏" ဟု တရားကို

--

ဟောဘိ၏။ ထိုသင်၏ (တရားကို) တပည့်တို့သည် မနာယူကုန်၊ နားမထောင်ကုန်၊ သိရန် စိတ်မဝင်စားကုန်၊ ဆရာ၏အဆုံးအမမှ ဖဲခွါ၍လည်း ကျင့်ကုန်၏။ ဤဟောပြောခြင်းသည် (အလိုမရှိ၍) ဆုတ်ခွါသွားသော လုံမကို လိုက်၍ ကပ်သည်နှင့်လည်း တူ၏။ (မကြည့်လို၍) မျက်နှာလွဲနေသော လုံမကို (နောက်မှ) ပွေ့ဖက်သည်နှင့်လည်း တူ၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤဟောပြောခြင်းကို ယုတ်မာသော လောဘတရားဟု (ငါ) ဆို၏။ တစ်ပါးသော သူသည် တစ်ပါးသော သူအား အဘယ်ပြုအံ့နည်း" ဟု အပြစ်တင်အပ်၏။

လောဟိစ္စ ဤသည်ကား လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ' ထိုက်သော ပဌမဆရာပေတည်း။ ယင်းဆရာကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည်ရှိသော် ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည်ဟုတ်မှန်၍ တရားနှင့် လျော်ပေ၏။ အပြစ်လည်း မရှိပေ။

514. “Puna caparaṃ, lohicca, idhekacco satthā yassatthāya agārasmā anagāriyaṃ pabbajito hoti, svāssa sāmāññattho ananuppatto hoti. So taṃ sāmāññatthaṃ ananupāpuṇitvā sāvakaṇaṃ dhammaṃ deseti – “idaṃ vo hitāya, idaṃ vo sukhāyā”ti. Tassa sāvakaṃ sussūsanti, so taṃ odahanti, aññā cittaṃ upaṭṭhapenti, na ca vakkamma satthusāsanā vattanti. So evamassa codetabbo – “āyasmā kho yassatthāya agārasmā anagāriyaṃ pabbajito, so te sāmāññattho ananuppatto. Taṃ tvam sāmāññatthaṃ ananupāpuṇitvā sāvakaṇaṃ

dhammaṃ desesi – ‘idaṃ vo hitāya idaṃ vo sukhāyā’ti. Tassa te sāvaka sūssūsanti, sotaṃ odahanti , aññā cittaṃ upaṭṭhapenti, na ca vokkamma satthusāsanā vattanti. Seyyathāpi nāma sakaṃ khettaṃ ohāya paraṃ khettaṃ niddāyitabbaṃ maññeyya , evaṃ sampadamidaṃ pāpakaṃ lobhadhammaṃ vadāmi – kiñhi paro parassa karissatī’ti. Ayaṃ kho, lohicca, dutiyo satthā, yo, loke codanāraho; yo ca panevarūpaṃ satthāraṃ codeti, sā codanā bhūtā tacchā dhammikā anavajjā.

၅၁၄. “ပုန စပရုံ၊ လောဟိစ္စ၊ ဣဓေကစ္စော သတ္တာ ယဿတ္ထာယ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော ဟောတိ၊ သွာဿ သာမညတ္ထော အနနုပ္ပတ္တော ဟောတိ။ သော တံ သာမညတ္ထံ အနနုပါပုဏိတွာ သာဝကာနံ ဓမ္မံ ဒေသေ တိ – “ဣဒံ ဝေါ ဟိတာယ၊ ဣဒံ ဝေါ သုခါယာ”တိ။ တဿ သာဝကာ သုဿူသန္တိ၊ သောတံ ဩဒဟန္တိ၊ အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ န စ ဝေါက္ကမ္မ သတ္ထုသာသနာ ဝတ္တန္တိ။ သော ဧဝမဿ စောဒေတဗ္ဗော – “အာယသ္မာ ခေါ ယဿတ္ထာယ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော တေ သာမညတ္ထော အနနုပ္ပတ္တော။ တံ တုံ သာမညတ္ထံ အနနုပါပုဏိတွာ သာဝကာနံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ – ‘ဣဒံ ဝေါ ဟိတာယ ဣဒံ ဝေါ သုခါယာ’တိ။ တဿ တေ သာဝကာ သုဿူသန္တိ၊ သောတံ ဩဒဟန္တိ ၊ အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ န စ ဝေါက္ကမ္မ သတ္ထုသာသနာ ဝတ္တန္တိ။ သေယျထာပိ နာမ သကံ ခေတ္တံ ဩဟာယ ပရံ ခေတ္တံ နိဒ္ဒာယိတဗ္ဗံ မညေယျ ၊ ဧဝံ သမ္ပဒမိဒံ ပါပကံ လောဘဓမ္မံ ဝဒာမိ – ကိဉ္စိ ပရော ပရဿ ကရိဿတိ”တိ။ အယံ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ ဒုတိယော သတ္တာ၊ ယော၊ လောကေ စောဒနာရဟော; ယော စ ပနေဂ္ဂပံ သတ္တာရုံ စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ ဘူတာ တစ္ဆာ ဓမ္မိကာ အနဝဇ္ဇာ။

514. And, then. Lohicca, there is another type of teacher, who, having given up home for homelessness to enjoy the fruits of the life of a bhikkhu, teaches his pupils: "This is beneficial to you. This is for your own happiness" even though he has not actually enjoyed the fruits of the life of a bhikkhu. His pupils obey him, give ear to his words, show interest in the knowledge imparted and practise it without any departure from the course of instructions that he teaches.

Such a type of teacher should be criticized thus:

"Revered Sir! You have given up home for homelessness to enjoy the fruits of the life of a bhikkhu. But even though you have not actually enjoyed the fruits of the life of a bhikkhu you teach your pupils: "This is beneficial to you. This is for your own happiness. And your pupils obey you, give ear to your words. show interest in the knowledge imparted and practise it without any departure from the course of instructions that you teach. Such a teaching is like neglecting one's own field and weeding another's. Therefore, I say, that it is a form of wicked desire. For. what can one man do for another?

“This, Lohieca, is the second type of teacher in this world who should be criticized. And if he be criticized, such criticism is truthful, justified, in accordance with the Dhamma and inoffensive. ”

၅၁၄။ လောဟိစ္စ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ဤ (လောက) ၌ အချို့သော ဆရာသည် အကြင် ရဟန်းဖြစ်ကျိုး အလို့ငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။ ထို (ဆရာ) သည် ထိုရဟန်းဖြစ်ကျိုးကိုမရသေးဘဲလျက် တပည့်တို့အား "ဤကား သင်တို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ ဖြစ်၏။ ဤကား သင်တို့၏ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်၏"ဟု တရားကို ဟော၏။ ထို (ဆရာ)၏ (တရားကို) တပည့်တို့သည် နာယူကုန်၏။ နားထောင်ကုန်၏။ သိရန် စိတ်ဝင်စားကုန်၏။ ဆရာ၏ အဆုံးအမမှ မဖွဲ့ခွါမှုရှိလည်း ကျင့်ကုန်၏။

ထို (ဆရာ) ကို ဤသို့ အပြစ်တင် 'စောဒနာ' အပ်၏ -

"အသျှင်သည် အကြင် ရဟန်းဖြစ်ကျိုးအလို့ငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။ (ထိုသို့ဝင်ရောက် သော) သင်သည် ထိုရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မရသေးဘဲလျက် တပည့်တို့အား "ဤကား သင်တို့၏အစီးအပွားအလို့ငှါ ဖြစ်၏။ ဤကား သင်တို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်၏"ဟု တရားကို ဟောဘိ၏။ ထိုသင်၏ (တရားကို) တပည့် တို့သည် နာယူကုန်၏။ နားထောင်ကုန်၏။ သိရန် စိတ်ဝင်စားကုန်၏။ ဆရာ၏ အဆုံးအမမှ မဖွဲ့ခွါမှုရှိလည်း ကျင့် ကုန်၏။ ဤဟောပြောခြင်းသည် မိမိလယ်ကို စွန့်၍သူတစ်ပါးလယ်ကို ပေါင်းသင်အပ်သည်ဟု မှတ်ထင်သည် နှင့် တူ၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤဟောပြောခြင်းကိုယုတ်မာသော လောဘ တရားဟု (ငါ) ဆို၏။ တစ်ပါးသော သူ သည် တစ်ပါး သော သူအားအဘယ်ပြုအံ့နည်း"ဟု အပြစ်တင်အပ်၏။ လောဟိစ္စ ဤသည်ကား လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ' ထိုက်သော ဒုတိယ ဆရာပေတည်း။ ယင်းဆရာကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည်ရှိသော် ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည်ဟုတ်မှန်၍ တရားနှင့် လျော်ပေ၏။ အပြစ်လည်း မ ရှိပေ။

515. “Puna caparaṃ, lohicca, idhekacco satthā yassatthāya agārasmā anagāriyaṃ pabbajito hoti, svāssa sāmāññattho anuppatto hoti. So taṃ sāmāññatthaṃ anupāpuṇitvā sāvakaṇaṃ dhammaṃ deseti – “idaṃ vo hitāya idaṃ vo sukhāyā”ti. Tassa sāvakaṃ na sussūsanti, na sotaṃ odahanti, na aññā cittam upaṭṭhanti, vokkamma ca satthusāsanā vattanti. So evamassa codetabbo – “āyasmā kho yassatthāya agārasmā anagāriyaṃ pabbajito, so te sāmāññattho anuppatto. Taṃ tvam sāmāññatthaṃ anupāpuṇitvā sāvakaṇaṃ dhammaṃ desesi – ‘idaṃ vo hitāya idaṃ vo sukhāyā’ti. Tassa te sāvakaṃ na sussūsanti, na sotaṃ odahanti, na aññā cittam upaṭṭhanti, vokkamma ca satthusāsanā vattanti. Seyyathāpi nāma purāṇaṃ bandhanaṃ chinditvā aññaṃ navaṃ bandhanaṃ kareyya, evaṃ sampadamidaṃ pāpakaṃ lobhadhammaṃ vadāmi, kiñhi paro parassa karissatī”ti. Ayaṃ kho, lohicca, tatiyo

satthā, yo loke codanāraho; yo ca panevarūpaṃ satthāraṃ codeti, sā codanā bhūtā tacchā dhammikā anavajjā. Ime kho, lohicca, tayo satthāro, ye loke codanārahā, yo ca panevarūpe satthāro codeti, sā codanā bhūtā tacchā dhammikā anavajjāti.

၅၁၅. “ပုန စပရံ လောဟိစ္စ၊ ဣဓေကစ္စော သတ္တာ ယဿတ္ထာယ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော ဟောတိ၊ သွာဿ သာမညတ္ထော အနုပ္ပတ္တော ဟောတိ။ သော တံ သာမညတ္ထံ အနုပါပုဏိတွာ သာဝကာနံ ဓမ္မံ ဒေသေတိ - “ဣဒံ ဝေါ ဟိတာယ ဣဒံ ဝေါ သုခါယာ”တိ။ တဿ သာဝကာ န သုဿူသန္တိ၊ န သောတံ ဩဒဟန္တိ၊ န အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ဝေါက္ကမ္မ စ သတ္ထုသာသနာ ဝတ္တန္တိ။ သော ဧဝဿ စောဒေတဗ္ဗော - “အာယသ္မာ ခေါ ယဿတ္ထာယ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော တေ သာမညတ္ထော အနုပ္ပတ္တော။ တံ တံ သာမညတ္ထံ အနုပါပုဏိတွာ သာဝကာနံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ - ‘ဣဒံ ဝေါ ဟိတာယ ဣဒံ ဝေါ သုခါယာ’တိ။ တဿ တေ သာဝကာ န သုဿူသန္တိ၊ န သောတံ ဩဒဟန္တိ၊ န အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ဝေါက္ကမ္မ စ သတ္ထုသာသနာ ဝတ္တန္တိ။ သေယျထာပိ နာမ ပုရာဏံ ဗန္ဓနံ ဆိန္နိတွာ အညံ နဝံ ဗန္ဓနံ ကရေယျ၊ ဧဝံ သမ္ပဒမိဒံ ပါပကံ လောဘဓမ္မံ ဝဒာမိ၊ ကိဉ္စိ ပရောပရဿ ကရိဿတီ”တိ။ အယံ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ တတိယော သတ္တာ၊ ယော လောကေ စောဒနာရဟော; ယော စ ပနေဝရူပံ သတ္တာရံ စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ ဘူတာ တစ္ဆာ ဓမ္မိကာ အနုဝဇ္ဇော။ ဣမေ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ တယော သတ္တာရော၊ ယေ လောကေ စောဒနာရဟော၊ ယော စ ပနေဝရူပေ သတ္တာရော စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ ဘူတာ တစ္ဆာ ဓမ္မိကာ အနုဝဇ္ဇောတိ။

515. And, then, Lohicca, there is another type of teacher, who, having given up home for homelessness to enjoy the fruits of the life of a bhikkhu, teaches his pupils: "This is beneficial to you. This is for your own happiness", after he has enjoyed the fruits of the life of a bhikkhu. But his pupils neither obey him nor give ear to his words, nor show any interest in the knowledge imparted, but depart from the course of interest in the knowledge imparted, but depart from the course of instructions that he teaches.

Such a type of teacher should be criticized thus:

"Revered Sir, You have given up home for homelessness. And, as you have enjoyed the fruits of the life of a bhikkhu, you teach your pupils: "This is beneficial to you. This is for your own happiness." But your pupils neither obey you, nor give ear to your words, nor show any interest in the knowledge imparted, but depart from the course of instructions that you teach. Such a teaching is like severing an old bond to get entangled in a new one. Therefore, I say that it is a form of wicked desire. For what can one man do for another?

This, Lohicca, is the type of teacher in this world who should be criticized. And if he be criticized such criticism is truthful, justified in accordance with the Dhamma and inoffensive."

And, these Lohicca are the three types of teachers who should be criticized. Whoever criticizes these stands to be truthful, justified and inoffensive.

၅၁၅။ လောဟိစ္စ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ဤ (လောက) ၌ အချို့သော ဆရာသည် အကြင် ရဟန်းဖြစ်ကျိုး အလို့ငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။ ထို ဆရာသည် ထိုရဟန်းဖြစ်ကျိုးကိုရပြီးလျှင် တပည့်တို့ အား "ဤကား သင်တို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ ဖြစ်၏။ ဤကား သင်တို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်၏"ဟု တရားကို ဟော၏။ ထို (ဆရာ)၏ (တရားကို) တပည့်တို့သည် မနာယူကုန်၊ နားမထောင်ကုန်၊ သိရန် စိတ်မဝင်စားကုန်၊ ဆရာ၏ အဆုံးအမမှ ဖွဲ့၍လည်း ကျင့်ကုန်၏။

ထို (ဆရာ) ကို ဤသို့ အပြစ်တင် 'စောဒနာ' အပ်၏ -

"အသျှင်သည် အကြင်ရဟန်းဖြစ်ကျိုးအလို့ငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။ သင်သည်ထိုရဟန်း ဖြစ်ကျိုးကို ရပြီး၍ တပည့်တို့အား 'ဤကား သင်တို့၏ အစီးအပွား အလို့ငှါ ဖြစ်၏။ ဤကားသင်တို့၏ ချမ်းသာ အလို့ငှါ ဖြစ်၏'ဟု တရားကို ဟော၏။ ထို (ဆရာ)၏ (တရားကို) ထိုတပည့်တို့သည်မနာယူကုန်၊ နားမထောင် ကုန်၊ သိရန်စိတ်မဝင်စားကုန်၊ ဆရာ၏ အဆုံးအမမှ ဖွဲ့၍လည်း ကျင့်ကုန်၏။ဤ ဟောပြောခြင်းသည် အနှောင်အဖွဲ့အဟောင်းကို ဖြတ်၍ အခြားအနှောင်အဖွဲ့သစ်ကို ပြုသည်နှင့် တူ၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤဟောပြော ခြင်းကို ယုတ်မာသော လောဘတရားဟု (ငါ) ဆို၏။ တစ်ပါးသော သူသည့်တစ်ပါးသော သူအား အဘယ်ပြုအံ့ နည်း"ဟု အပြစ်တင်အပ်၏။လောဟိစ္စ ဤသည်ကား လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ' ထိုက်သော တတိယ ဆရာပေတည်း။ ယင်းဆရာကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည်ရှိသော် ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည်ဟုတ်မှန်၍ တရားနှင့် လျော်ပေ၏။ အပြစ်လည်း မရှိပေ။လောဟိစ္စ လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ' ထိုက်သော ဆရာသုံးဦးတို့ဟူသည် ဤသူတို့ပင်တည်း။ ယင်းဆရာတို့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည်ရှိသော် ထိုသူ၏ ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည်ဟုတ်မှန်၍ တရားနှင့် လျော် ပေ၏။ အပြစ်လည်း မရှိပေဟု မိန့်တော်မူ၏။

Nacodanārahasatthu နစောဒနာရဟသတ္ထု

The Teacher who should not be Criticized မစောဒနာထိုက်သော ဆရာသုံးဦး

516. Evaṃ vutte, lohicco brāhmaṇo bhagavantaṃ etadavoca – “atthi pana, bho gotama, koci satthā, yo loke nacodanāraho”ti? “Atthi kho, lohicca, satthā, yo loke nacodanāraho”ti. “Katamo pana so, bho gotama, satthā, yo loke nacodanāraho”ti?

“Idha, lohicca, tathāgato loke uppajjati arahamaṃ, sammāsambuddho...pe... (yathā 190-212 anucchedesu evaṃ vitthāretabbamaṃ). Evaṃ kho, lohicca, bhikkhu sīlasampanno hoti...pe...

paṭhamam jhānam upasampajja viharati... yasmim kho, lohicca, satthari sāvako evarūpaṃ uḷāraṃ visesaṃ adhigacchati, ayampi kho, lohicca, satthā, yo loke nacodanāraho . Yo ca panevarūpaṃ satthāraṃ codeti, sā codanā abhūtā atacchā adhammikā sāvajjā...pe... dutiyaṃ jhānam...pe... tatiyaṃ jhānam...pe... catutthaṃ jhānam upasampajja viharati. Yasmim kho, lohicca, satthari sāvako evarūpaṃ uḷāraṃ visesaṃ adhigacchati, ayampi kho, lohicca, satthā, yo loke nacodanāraho, yo ca panevarūpaṃ satthāraṃ codeti, sā codanā abhūtā atacchā adhammikā sāvajjā... ñāṇadassanāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti... pe... yasmim kho, lohicca, satthari sāvako evarūpaṃ uḷāraṃ visesaṃ adhigacchati, ayampi kho, lohicca, satthā, yo loke nacodanāraho, yo ca panevarūpaṃ satthāraṃ codeti, sā codanā abhūtā atacchā adhammikā sāvajjā... nāparaṃ itthattāyāti pajānāti. Yasmim kho, lohicca, satthari sāvako evarūpaṃ uḷāraṃ visesaṃ adhigacchati, ayampi kho, lohicca, satthā, yo loke nacodanāraho, yo ca panevarūpaṃ satthāraṃ codeti, sā codanā abhūtā atacchā adhammikā sāvajjā”ti.

၅၁၆. ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ လောဟိစ္စော ပြာဟူဏော ဘဂဝန္တံ ဧတဒေါစ - “အတ္ထိ ပန၊ ဘော ဂေါတမ၊ ကောစိ သတ္ထာ၊ ယော လောကေ နစောဒနာရဟော”တိ? “အတ္ထိ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္ထာ၊ ယော လောကေ နစောဒနာရဟော”တိ။ “ကတမော ပန သော၊ ဘော ဂေါတမ၊ သတ္ထာ၊ ယော လောကေ နစောဒနာရဟော”တိ?

“ဣဓ၊ လောဟိစ္စ၊ တထာဂတော လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပေ။ (ယထာ ၁၉၀-၂၁၂ အနုစ္ဆေဒေ သု ဧဝံ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ)။ ဧဝံ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ ဘိက္ခု သီလသမ္ပန္နော ဟောတိ။ပေ။ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ။ ယသ္မိံ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္တရိ သာဝကော ဧဝံပု ဥဠာရံ ဝိသေသံ အဓိဂစ္ဆတိ၊ အယမ္ပိ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္ထာ၊ ယော လောကေ နစောဒနာရဟော ။ ယော စ ပနေဝရူပံ သတ္တာရံ စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ အဘူတာ အတစ္ဆာ အဓမ္မိကာ သာဝဇ္ဇော။ပေ။ ဒုတိယံ ဈာနံ။ပေ။ တတိယံ ဈာနံ။ပေ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ။ ယသ္မိံ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္တရိ သာဝကော ဧဝံပု ဥဠာရံ ဝိသေသံ အဓိဂစ္ဆတိ၊ အယမ္ပိ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္ထာ၊ ယော လောကေ နစောဒနာရဟော၊ ယော စ ပနေဝရူပံ သတ္တာရံ စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ အဘူတာ အတစ္ဆာ အဓမ္မိကာ သာဝဇ္ဇော။ ဉာဏဒဿနာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္နာမေတိ။ပေ။ ယသ္မိံ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္တရိ သာဝကော ဧဝံပု ဥဠာရံ ဝိသေသံ အဓိဂစ္ဆတိ၊ အယမ္ပိ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္ထာ၊ ယော လောကေ နစောဒနာရဟော၊ ယော စ ပနေဝရူပံ သတ္တာရံ စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ အဘူတာ အတစ္ဆာ အဓမ္မိကာ သာဝဇ္ဇော။ နာပရံ ဣတ္တတ္တာယာတိ ပဇာနာတိ။ ယသ္မိံ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္တရိ သာဝကော ဧဝံပု ဥဠာရံ ဝိသေသံ အဓိဂစ္ဆတိ၊ အယမ္ပိ ခေါ၊ လောဟိစ္စ၊ သတ္ထာ၊ ယော လောကေ နစောဒနာရဟော၊ ယော စ ပနေဝရူပံ သတ္တာရံ စောဒေတိ၊ သာ စောဒနာ အဘူတာ အတစ္ဆာ အဓမ္မိကာ သာဝဇ္ဇော”တိ။

516. When the Bhagavā had spoken thus, Brahmaṇa asked him: “O Gotama! Is there any teacher who should not be criticized ?”

Yes, Lohicca, there is a teacher who should not be criticized.

O Gotama! Who may he be that should not be criticized?

Lohicca! There appears in this world the Tathāgata who is worthy of special Veneration, Perfectly Self-Enlightened, etc ..p.. (Amplify as in the Samannaphala Sutta)

Lohicca! Thus is the bhikkhu accomplished in morality ...p... He attains and abides in the first jhāna. Under a teacher like him a pupil gains distinction and eminence in the dhamma. In this world, Lohicca, such a teacher ought not to be criticized. And if he be criticized, such criticism is untruthful, unjustified, not in accordance with the Dhamma, and _ offensive ...p... He (the bhikkhu) abides in the second jhāna ...p... the third jhāna ...p... the fourth jhāna. Under a teacher like him a pupil gains the highest perfection in the dhamma. In this world, Lohicca, such a teacher should not be criticized. And if he be criticized, such criticism is untruthful, unjustified, not in accordance with the Dhamma and offensive ...p... He directs and inclines his mind to insight knowledge. Under a teacher like him a pupil gains the highest perfection eminence in the dhamma. In this world, Lohicca such a teacher should not be criticized. And if he be criticized, such criticism is untruthful, unjustified, not in accordance with the Dhamma and offensive.

၅၁၆။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် လောဟိစ္စပုဏ္ဏားက မြတ်စွာဘုရားအား "အသျှင်ဂေါတမ လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ'ခြင်းငှါ မထိုက်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဆရာသည် ရှိပါသေးသလော"ဟုလျှောက်၏။

လောဟိစ္စ လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ'ခြင်းငှါ မထိုက်သော ဆရာသည် ရှိသေး၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အသျှင်ဂေါတမ လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ'ခြင်းငှါ မထိုက်သော ထိုဆရာကား အဘယ်နည်း။

လောဟိစ္စ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော။
ပ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤလောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။[သာမညဗလသုတ်၌ကဲ့သို့ နည်းတူ ချဲ့အပ်၏။]

လောဟိစ္စ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် သီလနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ပ။ ပဌမဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။လောဟိစ္စ အကြင် ဆရာထံ၌ တပည့်သည် ဤသို့သဘောရှိသော မြတ်သော (တရား) အထူးကို ရ၏။လောဟိစ္စ ဤဆရာသည် လည်း လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ'ခြင်းငှါ မထိုက်သော ဆရာပေတည်း။ ဤသို့သော ဆရာကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည် ရှိသော် ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည် မဟုတ် မမှန်၍ တရားနှင့် မလျော်ချေ။ အပြစ်လည်း ရှိချေ၏။

။ပ။ ဒုတိယဈာန်။ တတိယဈာန်။ စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။ လောဟိစ္စ အကြင်ဆရာထံ၌တပည့်သည် ဤသို့သဘောရှိသော မြတ်သော (တရား) အထူးကို ရ၏။ ဤဆရာသည်လည်း လောက၌အပြစ်တင် 'စောဒနာ'ခြင်းငှါ မထိုက်သော ဆရာပေတည်း။ ဤသို့သော ဆရာကို တစ်စုံတစ်ယောက်ကအပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည်ရှိသော် ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည် မဟုတ်မမှန်၍ တရားနှင့် မလျော်ချေ၊ အပြစ်လည်း ရှိချေ၏။

။ပ။ (ဝိပဿနာ) ဉာဏ်အမြင်အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ လောဟိစ္စအကြင်ဆရာထံ၌ တပည့်သည် ဤသို့သဘောရှိသော မြတ်သော (တရား) အထူးကို ရ၏။ လောဟိစ္စဤဆရာသည်လည်း လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ'ခြင်းငှါ မထိုက်သော ဆရာပေတည်း။ ဤသို့သောဆရာကို တစ်စုံတစ်ယောက် က အပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည် ရှိသော် ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည်မဟုတ်မမှန်၍ တရားနှင့် မလျော် ချေ၊ အပြစ်လည်း ရှိချေ၏။

။ပ။ ဤမဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ တစ်ပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စ မရှိတော့ပြီဟု သိ၏။ လောဟိစ္စ အကြင် ဆရာထံ၌တပည့် သည် ဤသို့ သဘောရှိသော မြတ်သော (တရား) အထူးကို ရ၏။ လောဟိစ္စ ဤ ဆရာသည်လည်း လောက၌ အပြစ်တင် 'စောဒနာ'ခြင်းငှါ မထိုက်သော ဆရာပေတည်း။ ဤသို့သောဆရာကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အပြစ်တင် 'စောဒနာ' သည်ရှိသော် ထိုအပြစ်တင် 'စောဒနာ' ချက်သည်မဟုတ်မမှန်၍ တရားနှင့် မလျော်ချေ၊ အပြစ်လည်း ရှိချေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

517. Evaṃ vutte, lohicco brāhmaṇo bhagavantam etadavoca – “seyyathāpi, bho gotama, puriso purisaṃ narakapapātaṃ patantaṃ kesesu gahetvā uddharitvā thale patiṭṭhapeyya, evamevāhaṃ bhotā gotamena narakapapātaṃ papatanto uddharitvā thale patiṭṭhāpito. Abhikkantaṃ, bho gotama, abhikkantaṃ, bho gotama, seyyathāpi, bho gotama, nikkujjitaṃ vā ukkujjeyya, paṭicchannaṃ vā vivareyya, mūḷhassa vā maggaṃ ācikkheyya, andhakāre vā telapajjotaṃ dhāreyya, ‘cakkhumanto rūpāni dakkhantī’ti. Evamevaṃ bhotā gotamena anekapariyāyena dhammo pakāsito . Esāhaṃ bhavantaṃ gotamaṃ saraṇaṃ gacchāmi dhammañca bhikkhusaṅghañca. Upāsakaṃ maṃ bhavaṃ gotamo dhāretu ajjatagge pāṇupetaṃ saraṇaṃ gata”nti.

၅၁၇. ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ လောဟိစ္စော ဗြာဟ္မဏော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ - “သေယျထာပိ၊ ဘော ဂေါတမ၊ ပုရိသော ပုရိ သံ နရကပပါတံ ပတန္တံ ကေသေသု ဂဟေတွာ ဥဒ္ဓရိတွာ ထလေ ပတိဋ္ဌပေယျ၊ ဧဝမေဝါဟံ ဘောတာ ဂေါတမေ န နရကပပါတံ ပပတန္တော ဥဒ္ဓရိတွာ ထလေ ပတိဋ္ဌာပိတော။ အဘိက္ကန္တံ၊ ဘော ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ ဘော ဂေါတမ၊ သေယျထာပိ၊ ဘော ဂေါတမ၊ နိက္ကုဇ္ဇိတံ ဝါ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ၊ ပဋိစ္ဆန္တံ ဝါ ဝိဝရေယျ၊ မူဠဿ ဝါ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေ ယျ၊ အန္ဓကာရေ ဝါ တေလပဇ္ဇောတံ ဓာရေယျ၊ ‘စက္ခုမန္တော ရူပါနိ ဒက္ခန္တိ’တိ။ ဧဝမေဝံ ဘောတာ ဂေါတမေန

အနေကပရိယာယေန ဓမ္မော ပကာသိတော ။ ဒေသာဟံ ဘဝန္တိ ဂေါတမံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခုသဃံဉ္စ။ ဥပါသကံ မံ ဘဝံ ဂေါတမော ဓာရေတု အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတ”န္တိ။

517. When this was said Brahmana Lohicca addressed the Bhagavā thus:

O Gotama! Just as a man caught hold of the other on the point of falling over a precipice into the chasm (of the nether world) below by the hair of his head and lifted him up safe back on firm ground, so also has the Revered Gotama lifted me up on the point of falling over the precipice into the

chasm down below and landed me on tirm ground. Excellent, O Gotama, is the dhamma; excellent, O Gotama, is the dhamma! just as one turns up what lies upside down, Just as one uncovers what lies covered, just as one shows the way to another who is lost, just as one holds up a lamp in the darkness

for those with eyes to see visible objects, even so have you revealed the dhamma to me in various ways. Revered Gotama! I take refuge in the Revered Gotama. I take refuge in the Dhamma. I take refuge in the Order of bhikkhus. May I be taken as a lay disciple from now on till the end of my life.

၅၁၇။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် လောဟိစ္စပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ -

--

"အသျှင်ဂေါတမ ယောက်ျား (တစ်ယောက်) သည် နရက်ချောက်သို့ ကျသော ယောက်ျားအား ဆံပင်တို့ကို ဆုပ်ကိုင်လျက် ဆွဲတင်ကာ ကုန်းပေါ်၌ တည်စေသကဲ့သို့ ဤနည်းတူပင် အသျှင်ဂေါတမသည်နရက်ချောက်သို့ ကျသော အကျွန်ုပ်ကို ဆွဲတင်ကာ ကုန်းပေါ်၌ တည်စေပါပေ၏။ အသျှင်ဂေါတမ (တရားတော်သည်) အလွန် နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ အသျှင်ဂေါတမ (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ အသျှင်ဂေါတမ မှောက်ထားသည်ကို လှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မျက်စိလည်သော သူအား လမ်းမှန်ကို ပြောကြား ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ 'မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည် အဆင်းတို့ကို မြင်ကြလိမ့်မည်'ဟု အမှိုက်မှောင်၌ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း အသျှင်ဂေါတမ ဤအတူသာလျှင် အသျှင်ဂေါတမသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကို ပြတော်မူပါပေ၏။ အသျှင်ဂေါတမ အကျွန်ုပ်သည်အသျှင်ဂေါတမကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ တရားတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သံဃာတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ အသျှင်ဂေါတမသည် အကျွန်ုပ်ကိုယနေ့မှ စ၍ အသက်ထက်ဆုံး ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သော ဥပါသကာဟု မှတ်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်လေသတည်း။

Lohiccasuttamṃ niṭṭhitam dvādasamaṃ. လောဟိစ္စသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ ဒွာဒသမံ။

End of Lohicca Suttla, the twelfth in this Vagga. တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော လောဟိစ္ဆသုတ်ပြီး၏။